

Velja po pošti:
za celo leto naprej K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6:50
za en mesec " " 2:20

V upravnishvu:
za celo leto naprej K 20.—
za pol leta " " 10.—
za četrt leta " " 5.—
za en mesec " " 1:70

Za pošilj. na dom 20 h na mesec.

Posamezne štev. 10 h.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod čez dvorišče nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona št. 74.

SLOVENEK

Inserati:
Enostop. pettivrsta (72 mm):
za enkrat 13 h
za dvakrat 11 "
za trikrat 9 "
za več ko trikrat . . 8 "
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja
vsak dan, izveniši nedelje
in praznike, ob pol 6. uri
popoldne.

Političen list za slovenski narod

Upraviništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2. — Vsprejema naročnino, inserate in reklamacije.
Upraviškega telefona št. 188.

Stavka v ruhrskih premogokopih.

V rudnikih ob Ruhri, kjer je še 12. t. m. nad 270.000 premogarjev izkopavalo „črni diamant“ — premog, kurivo za tovarniška in prometna podjetja ter za zasebnike, je vzburla stavka: socialna vojska med gospodarji in pa med delavsko maso, po večini nezdruženo. Rudarji zapuščajo delo in stavka se še vedno bolj razširja.

Voditelji krščanskih in socialno-demokratskih delavskih zvez so delavcem svetovali, naj ne stavkajo. Storiili so to zato, ker delavstvo v rudnikih ob Ruhri še ni močno dovolj, da bi izvojevalo boj z okrutnimi podjetniki, a priznavajo, da so zahteve delavcev upravičene. Strokovna organizacija med delavstvom v premogokopih ob Ruhri ni še nikakor razvita tako, kakor zahtevajo načela o modernem stanovskem združevanju delavcev.

V rudnikih ob Ruhri dela približno 270.000 delavcev, izmed teh je v krščanskih in socialno-demokratskih strokovnih zvezah približno le 110.000, ostali delavci niso v nobeni organizaciji. Delavstvo je tudi različnih narodnosti. Med njimi je namreč 16.000 Čehov, Slovencev, Slovakov in Mažarov ter kakih 82.000 Poljakov. Žalostno je, da ravno slovanski delavci niso organizirani, in zato je jako težavno voditi tako veliko neizkušeno množico v boju, ki potrebuje treznih, poslušnih in slovnih borilcev.

V ruhrskem okrožju izkopljejo največ premoga v Nemčiji. Samo v okrožju višjega rudarskega urada v Dortmundu so l. 1903. izkopali 64.689.594 v vsej Nemčiji pa 116.637.766 ton premoga.

Ako bi stavka trajala dolgo časa, bodo morali v mnogih delovršbah prenehati z delom, ker jim bo zmanjkalo premoga in vsled stavke ob Ruhri bo moralo neprestopno prenehati z delom več stotisoč delavcev.

Pač so morali biti tehtni vzroki, da je vzburla stavka. Že l. 1889. je bila v teh rudnikih od 4. do 31. majnika stavka. Delavci so takrat zahtevali, naj se zniža 12—

9 urni delavni čas na 8. ur, naj se odpravi prevelike denarne kazni, delavcem naj se dovoli sodelovanje pri podpornih blagajnah, prepreči naj se surovo ravnanje z njimi. A takrat je 90.000 stavkajočih rudarjev propadlo potem, ko je pri spopadu z državnimi čuvaji miru in reda ostalo 11 mrtvih in 26. ranjenih na mestu.

Med delavci, ki so takrat podlegli, je tlela iskra zadušenega ognja pod pepelom. Podjetniki so pa še netili tleči ogenj. Med rudarji so se začele širiti gliste, znana rudarska bolezen. Podjetniki niso storili ničesar, da bi omejili razširjenje bolezni. Nezadovoljnost je rasla, ker so podjetniki opustili več manjših rudnikov. Tudi stari, domači rudarji so bili razburjeni in nezadovoljnost je bila večja od dne do dne.

A vplivali so še drugi razlogi. Z rudarji ki so bili prejšnje čase navajeni boljšega ravnanja, so pričeli uradniki brezobzirno postopati. Razžaljeni rudarji so jeli misliti na obrambo.

Na nevarnost in napake v rudnikih ob Ruhri je že 12. decembra m. l. opozarjal poslanec kat. centra Stözel v nemškem državnem zboru, a brez uspeha.

Med tem, ko je tudi na Nemškem vedno večja draginja, so pa podjetniki jeli zniževati delavcem plače. V južnih rudnikih imajo delavci sedaj od 46 do 49 fenigov manjšo plačo, kakor so jo imeli l. 1900, dasi so zvišali število delavcev za 29.000.

„Bergknappe“ računa, da so samo l. 1903 zaslužili rudarji do 5 milijonov mark manj, kakor prejšnje čase. Medtem, ko so zniževali delavcem plače, so pa premogarske akcijske družbe delale velikanske dobičke. Prizadete akcijske družbe so izplačale svojim akcijonarjem nad 29 milijonov mark dividend, denar, ki so ga odtrgali stradalnim delavcem. Tudi delavni čas so zvišali. A nasprotno so pa bili zopet časi, ko so morali delavci neprostopno počivati.

A tudi odtrgavali so delavcem in sicer niso hoteli plačati za delo, ako se je pripeljal z rudnika premog zmešan s kamenji. Do 100.000 mark so na ta način odtegnili delavcem.

Delavstvo je zahtevalo, naj bi se v rudarskem nadzorništvu nastavili delavci in

naj bi se skrbelo za varstvo proti boleznim in neizkušeni. Kako upravičena je bila ta želja, razvidimo iz tega, da je l. 1903 obolelo in se ponesrečilo skupno 184.889 rudarjev, med njimi 29.363 za glistami. Ponesrečilo se je 43.601 rudarjev tako, da niso bili več sposobni za delo in ubilo se je pri delu nič manj nego 529 rudarjev.

Glavni vzrok, da je vzburla stavka je bil pa ta, ker je podjetništvo uvedlo daljši delavni čas. Rudarjem je zavrela kri in pričeli so stavkati. Sindikat, ki je lastnik rudnikov ob Ruhri, se z delavci noče pogajati. Načelnik sindikata tajni svetnik Kirchdorf pravi, da rudarji nimajo za stavko nikakega povoda in da so zapeljani po agitatorjih.

Listi katoliškega centra, na čelu jim delavski voditelj v München-Gladbachu, očitajo nemški vladi, da ni ničesar storila za izboljšanje razmer med rudarji in pravijo, da je vlada odgovorna za to, ker je vzburla stavka.

Glavne zahteve, ki so jih stavili stavkujoči so: zakonita ureditev delavnega časa, plačilo po teži izkopanega premoga, nastavljanje delavskih nadzornikov pri proračunjenju dela in za odreditev varnostnih naredb. Zahtevajo tudi ureditev razmer v delavskih podpornih blagajnah, ki so v največjem neredu, in pa varstvo proti nasilnemu postopanju z delavci.

K boju proti jetiki.

Priobčuje „Kranjska podružnica avstrijskega pomožnega društva za bolnena pljučih“.

Mnogokrat se je že poudarjalo v člankih in vesteh o boju proti jetiki, tej najstrašnejši in najbolj razširjeni ljudski kugi, da ni ustanavljanje zdravilišč nikakor najvažnejši ali celo edini namen dotičnih teženj. Seveda so zdravilišča in zlasti ljudska zdravilišča važen del naprav, ki so potrebne v boju proti jetiki. Toda v boju proti jetiki kot ljudski bolezni se jim ne more priznati tisti pomen, ki so jim ga pripisovali navdušeni občudovalci pred desetimi leti, dasi so za posameznika, ki mu lajšajo trpljenje in daljšajo sposobnost za delo, največje koristi.

Glavno torišče boju proti jetiki je mar-

več profilaksa, to so naredbi, ki zabranjujejo, da človek ne oboli iznova. Poleg poučevanja ljudstva so se v tem oziru imenitno obnesla otroška zavetišča, počitniške kolonije, zavetišča za rekonvalescente in odpočivališča za delavce. V otroških zavetiščih se opomorejo s skrbno strežbo in hranitvijo celo k jetiki nagnjeni in skrofulozni otroci toliko, da se ubranijo preteči pljučni jetiki. Saj je znano, da je mladost posebno izpostavljena infekciji. Uspehi, ki se dosežejo v otroških zavetiščih, se še bolj ustanove na počitniških kolonijah, tako da se otroci stalno učvrstijo in pozdravijo. V zavetišču za rekonvalescente se sprejemajo taki, ki so preboleli bolezni, katere, kakor uče izkušnje, lahko nakopljejo pljučne jetike, n. pr. dolgotrajni bronhijalni katari, rebrne vnetice itd. Taki bolniki naj se v zavetiščih za rekonvalescente toliko utrde in učvrstijo, da morejo zopet izvrševati svoj poklic brez bojazni, da bi iznova zboleli. Odpočivališčem je namen, da imajo v njih delavci takih obrtov, ki lahko nakopljejo jetiko, n. pr. kameneseki, tobačni delavci, tiskarji, klobučarji, peki, mlinarji, brusilci stekla in kovine itd., primerno hrano, da se v njih odpočijejo in okrepejo ter da uživajo svež zrak.

Ali kolikor ti zavodi dobrodejno vplivajo, vendar še ne zadostujejo. Boj proti jetiki kot ljudski bolezni je treba začeti pri virih, iz katerih se pase kuga. Obramba je zatiranje vzrokov. Nevednost, pomanjkanje zraka, svetlobe in solnca, nezdrava stanovanja, nesnažnost, nezadostna hrana in pa nezmerne uživanje alkohola so tisti vzroki, ki toliko širijo to bolezen. Glavna naloga v boju proti jetiki kot ljudski bolezni je torej, zatirati med ljudstvom nevednost glede higijene vobče ter nevednost glede higijene pri jetiki posebej in pa odpravljati vse, kar bi utegnili razširjati to bolezen. Tej nalogi hočejo zadoščati oskrbovalnice za jetične, to so zavodi, ki so se že pred leti izvršno obnesli na Francoskem in v Belgiji in ki se dandanes ustanavljajo povsod tudi na Nemškem in v Avstriji.

Da razložimo bolj natančno uredbo in delovanje teh oskrbovalnic, naj priobčimo nekaj predavanj, ki ga je imel o tej stvari dr. Ludvik Teleky dne 28. oktobra preteklega leta v c. kr. družbi zdravnikov na Dunaju:

„Ko se je pred 10 do 15 leti bojni klic proti jetiki vedno močnejše in močnejše glasil po vseh kulturnih deželah, ko se je v nemala javnost za ta boj in se ga udele-

LISTEK.

Testament.

Sergej Petrovič ni imel mnogo znanec, a to neznatno število, ki jih je imel, ga je imenovalo čudaka. V svoji mladosti je odšel iz Peterburga, ker ga je hotel njegov oče — branjevec v ulici, kjer so stanovali nižji sloji — napraviti za črevljarja. To rokodelstvo mu ni ugajalo in zato je odpotoval po nekem prepisu z očetom.

Hotel je iskati sreče v tujini in odšel je z malo torbo na hrbtu. Mati mu je bila vtaknila v torbico par gorkih črevljev, volneno srajco in nekaj kopejk, in tako je odšel z lahkim srcem brez smotra in namena. Na rokah je nosil stare gosli. Zanesel se je na svoje gosli, ki jih je bil podedoval po svojem starem očetu in na katere so plesali in peli otroci revnega okrožja, kakor bi bil prvi ogrski goslar.

Ko je prišel po dvanajstih letih zopet nazaj v Peterburg in izstopil na moskovskem kolodvoru, ni imel mnogo več v svoji torbici, kakor pri odhodu, a smejal se je

zadovoljno in veselo. V svoji obrabljeni mošnji je nosil že dolgo let seboj pravico do sreče. Bila je to hamburška srečka, katero mu je nekoč dal gostilničar v starem mestu, Hamburgu kot plačilo, ker mu je igral na svoje gosli celo noč. In še nekaj je prinesel seboj v demovino s svojega potovanja: naučil se je nemščine, francoščine, italijanščine in holandsčine in tako je dobil kmalu službo brzosela pri veliki trgovski tvrdki blizu kazanskega mostu. Od zore do mraka je moral tekati ali pa zavijati v skladišču. Pri tem pa je zaslužil ravno dovolj, da je mogel živeti ter si ob nedeljah in praznikih privoščiti kaj boljšega in požirek vina, včasih tudi malo več, nego je zahtevalo željno grlo.

Svojih staršev ni več našel; umrli so mu bili v teku dvanajstih let, in njegovi bratje, sestre in stričniki, ki jih je bil obiskal kmalu po svojem povratku, niso hoteli mnogo vedeti o njem. Njegova borna suknjica, suhi obraz z upalimi očmi jim ni čisto nič imponiral; bil je pač stradal, kakor oni sami, mogoče še revnejši, kajti ostal

je neoženjen in ni mogel pač preživljati nobene družine. In ko so ga povpraševali, kaj je prinesel domov s svojega dolgega potovanja, ni mogel odgovorjati drugzega nego: „Hamburško srečko!“

„Srečko?“ vpraševali so ga zasmehljivo, in ko jo je pokazal ponosno, zmajevali so zaničljivo z rameni: „Tako cunjo!“

Milo se je nasmehljaj in potem dejal: „No, tudi ta cunja je nekaj vredna, če ima srečka srečo!“

Vse njegovo veselje in zabava so bile njegove gosli, na katere je igral poleg ruskih in kurdiških pesmic tudi francoske pesmi, nemške valčke in italijanske barkarole, ki so privabile vse otroke iz soseske in prisilile vse cele ulice, da so žalostno tulili in cvilili. Bil je navadno malobeseden in sam v se vtopljen, le v prostih dnevih, kadar se je nekoliko udal „vodki“ in se naslajal ob dobro zabeljenem zelju ali kaši, je nekoliko oživel in pripovedoval na dolgo in široko o svojem potovanju in svojih doživljajih. Vsakokrat pa je končal s stavkom: „In enkrat v življenju se mi je nekaj

sanjalo, to je bilo na Francoskem, da mi je dalo par veselih bratov piti penečega vina. Dobil sem glavni dobiček, stanoval sem v palači v Bolši Morski (najznamenitejša ulica v Peterburgu) poleg visokih diplomatov in umrl v krogu prijateljev in obilici; vidite, to je moja srečka!“ Odprl je nerodno svojo pločevinasto škatljo, kjer je hranil svojo srečko poleg krstnega lista in nekeliko inozemskih novcev, ki jih je prinesel s potovanja.

Poslušalci so dregali drug drugega, se smejali in dejali: „Očka Petrovič, le dobro varujte ta dragoceni list“, in če so bili dobre volje, so se šalili z njim, ki je imenoval svoje stare gosli ljubico svojo.

Samo enega prijatelja je našel v teku dolgih let, in to je bil mizar Ivan Pinov, ki je imel na dvorišču majhno delavnico in z velikim trudom preživljal sebe, ženo in pet otrok. Ta je sedel vsako nedeljo na blazini v podstrešni sobi pri Sergeju, občudoval spoštljivo srečko s št. 376 in oba prijatelja sta kovala načrte kaj vse začneta z denarjem. Sklenila sta: Ivan bode imel voz poln

ževala, tedaj so nastale v vsaki posamezni deželi vprav tiste naprave, ki so bile primerne znanostnim nazorom, sosebno pa narodnostnim in gospodarskim razmeram dotične dežele. Tako je otrok nebogata Francoska obrnila svojo pozornost zlasti na oskrbo bolnih otrok, je ustanovila otroška zdravilišča in v svojih „oeuvres d'Omesson“ skrbela za nekaj starejše jetične otroke kar najpopolneje. Na Nemškem, kjer sta bila ustanovila temelje današnjemu zdravljenju jetike Brehmer in Dettweiler, je bilo moč vsled boljše socialnega zakonodajstva, zlasti vsled zavarovanja za invalidnost in starost, ustanoviti in uspešno vzdrževati ter zgraditi mnogoštevilna ljudska zdravilišča.

Zadnja leta pa je postal boj mednarodni tudi v tem oziru, da se posamezni narodi nič več ne omejujejo na narodnostne pripomočke, ki so jih izprva sami zase najbolj uporabljali, ampak dandanes se hitro okorišajo tudi v drugih deželah vsake naprave, ki se je izkazala v kaki deželi koristna — nekoliko zasluže za to gre pač mednarodnemu komiteju, ki je izpodbudil za boj proti jetiki.

Na Nemškem, kjer je ustanavljanje zdravilišč doseglo na kongresu leta 1899. najvišji vrhunec, so se kmalu čuli glasovi — in to tudi v nemškem osrednjem komiteju za napravo zdravilišč za jetične — ki so, sklicujoč se na prva, malo ugodno se glaseča priobčila o trajnih uspehih v ljudskih zdraviliščih, svetovali, naj se v bodoče dela največ prepogaja za idejo in pa uvažuje dopolnilna oskrba. Ta dopolnilna oskrba je izprva obsegala podporo rodbinam zdraviliških oskrbovancev in iz zdravilišč izpuščenih oseb. Zadnji čas pa se obrnili tudi na Nemškem pozornost na napravo, ki si je na Francoskem in v Belgiji pridobivala v zadnjih letih vedno večje priznanje in se vedno bolj in bolj širila; označili so jo zato na zboru o jetiki, ki je bil leta 1903. v Parizu, za „la formule française“.

Ta naprava je „dispensaire antituberculeux“, t. j. oskrbovalnica za jetične. Kaj je torej namen, kakšno delovanje teh oskrbovalnic?

Leta in leta že propovedujejo ljudstvu o varnostnih naredbah, o takozvani profilaksi proti jetiki. V neštevilnih letcih spisih in listih, v nebroju člankov se razlaga velikemu občinstvu, zlasti delavcem in „malemu svetu“, kako nevaren je izmeček jetičnega človeka, katerih previdnostnih naredb se morajo držati jetični in njih obližje, da se ne razpase bolezen, da se ne okužijo še drugi. Tudi oblastva so izdala ukaze, v katerih poučujejo ljudstvo, kako je ravnati v tem oziru.

Marsikateri delavec, marsikateri zdravnik v tem ali onem delavskem oddelku pa se nemalo smejeta gospodom za zelene mizo, svetujočim jetičnemu proletarcu, ki stanuje mnogokrat s petimi in še več družinčeti v enem tesnem prostoru, ki komaj preživlja, komaj za silo oblači sebe in svoje — naj si najame posebno svojo spalnico, ali ima vsaj posteljo sam zase, svojo pravo za umivanje in jed, se krepko hrani, prav velikokrat menjava posteljne in živотно perilo ter ga na poseben način pere itd. itd. Skratka, pri vseh teh modrih naukih, pri vseh teh predpisih in ukazih se nikoli ne misli na to, da največ ljudi celo tedaj, kadar so zdravi in sposobni za delo, ne zasluži toliko, da bi si mogli le količkaj urediti življenje po higijenskih načelih, in da nimajo vsi ti ljudje, kadar so bolni in nesposobni za delo, prav nič sredstev, da bi mogli zadostiti tedaj še večjim zahtevam, ki jih nalaga nauk o zdravju.

Največ jetičnih ljudi, večina njih nikakor ne more izvrševati predpisov, ne more ravnati po naukih, ki se jim daje v tem oziru, ker nimajo za to gmočnih sred-

stev. Vsem tem so in ostanejo vsi sveti samo prazne besede, ki jih ne morejo nikdar izpremeniti v živa dejanja, če jim ne pomorejo drugi.

(Dalje prih.)

Rusko-japonska vojska.

Pohodi Miščenkovi kazakov.

Japonskočasopisje upije o blamaži in neuspehih ruskih kazakov. Oglejmo si nekoliko te neuspehe!

Kavalerijski pohodi so spojeni z boji, ki nikakor nimajo namena izzivati kake odločitve, marveč jim je glavni namen, da motijo in pretrgavajo dovozne črte, oziroma, da silijo sovražnika v neprestano diriganje ojačenj na dotična mesta dovozne črte, torej v slabljenje samega sebe na glavni fronti. Znani pohodi ruske kavalerije pomenjajo na črti Kajčav-Hajčen razmerno sijajen uspeh. Javljene izgube Rusov so take malenkostne, da niso v nikakem razmerju s tem, kar so dosegli. Sicer pa na smemo pozabiti, da se v vojski ne gleda ne izgube, ampak na dosego namena, ki ga ima boj. Poročila iz Londona priznavajo, da je ruski pohod dosegel dvojen glaven namen: da so Rusi na več mestih poškodovali železnico in da ti pohodi že začenejo siliti sovražnika, da pošilja tja ojačenja, in se s tem slabi na glavnem bojišču. Glasom teh današnjih poročil, so Japonci poslali proti približno 2000 mož ruske kavalerije — 8000 mož. Proti dvem osem tisoč mož!! Kako bo pa stvar izgledala, ko Rusi nastopijo — kar za sedaj še ni možno radi vremena — z maso kaci 30.000 jezdecov od zapada sem proti železnici? Koliko število Japoncev pritegnejo k sebi?! Po istem razmerju računano, najmanje sto tisoč mož!! Kako bo izgledalo sčasoma na japonski glavni fronti, zlasti z ozirom na poznano počasnost japonskega dovažanja?! Ako računamo, da Japonci dovažajo k večjemu 50.000 mož na mesec, povzroči tak nastop Rusov za Japonce zakasnenje najmanjše za 20 dni! A kaj bo pomenjalo to za glavno japonsko vojsko, tega menda ni treba še pojasnjevati. Potemtakem je imel prvi ruski kavalerijski pohod — ako današnje londonske vesti odgovarjajo resnici — velik uspeh.

Vest, da so Japonci ukrenili potrebno, da odrežejo ruske jezdecce, je enostavno smešna, in gremo mimo nje z opazko, da se zelo redko dogaja, da bi pehota mogla zajeti konjico, in še to bi se moglo zgoditi le skrajno slabi konjenici. Najmanjše pa se more to zgoditi ruskim kazakom, pod vodstvom znanega slavnega kavalerijskega generala Miščenka.

Oficijska ruska poročila o kazaskih pohodih.

Brzjavka generala Kuropatkina se glasi: O ofenzivnem gibanju naše konjenice sem dobil dvoje poročil. Dne 10. t. m. zvečer je pol eskadrona dragoncev uničilo pol stotnije japonske pehote. V noči na to so razdrli naši bataljoni del železniške proge, vsled česar sta trčili skupaj dve lokomotivi. Dne 11. t. m. so naši zasedli Njučvan. Japonska posadka, obstoječa iz ene kompanije in dveh eskadron, se je umaknila po kratkem streljanju. V obeh dneh smo zaplenili 500 voz z živili ter ujeli enega častnika in 14 mož. Na naši strani so padli trije častniki in 15 mož. 10 častnikov in 49 mož je bilo ranjenih. Dne 12. t. m. je bila poškodovana od naših patrolj železniška proga pri Tajci, šest vrst od Inkava. Popoldne ob štirih se je približal Inkavu japonski oddelek. Naše topništvo je obstreljavalo kolodvor in vpepeljilo skladišča. Del našega oddelka je napadel kolodvor. Japonci so pričeli streljati iz pušk in topov. Naši vojaki so se zavarevali v jarkih ter so potem na novo napadli; vendar so se pa morali umakniti pred premočjo. Padli in ranjeni so bili skoraj vsi prenešeni nazaj.

Z dne 16. t. m. poroča Kuropatkin: V jutru 14. t. m. je od dveh strani obkolil močan japonski oddelek pehote, konjenice in topništva pri meglenem vremenu eno kolono naše konjenice. Ko se je naša konjenica hotela umakniti proti severu, razvil se je boj na kratko razdalje. Naše topništvo je streljalo na Japonce na 1000 korakov ter jim povzročilo izgube. Naša konjenica se je nato v popolnem redu umaknila proti severu. Naše izgube so znašale na mrtvih in ranjenih pet častnikov in 40 mož. Dne 14. t. m. se je združila patrolja, ki je razdrila železnico in brzjavil tri vrste severno od Dašičava, v daljavi eno in pol vrste, zopet z našo konjenico.

Ruski brzjavni urad poroča iz Sašg-tuna: Konjeniški oddelek se je srečno vrnil s svojega pohoda za japonski hrbet. Ruske izgube znašajo 300 mrtvih in ranjenih. Ranjence so prepeljali nazaj. Pohod je napravil na Japonce velik vtis.

Na pomoč baltičkemu brodogju.

Peterburg, 17. jan. Admiral Biri-lev pojde jutri v Libavo pregledat ladje, ki so namenjene za pomoč baltičkemu brodogju.

Poleg oklopnice odplove torpedovka s 350 tonami, ki je bila v inozemstvu kupljena za prostovoljne doneske.

Korespondenčni urad poroča od 17. t. m.: Oboroževanje tretjega brodogja v Libavi se vrši noč in dan. Vendar pa ne bodeta mogla odpluti torpedni lovec „Gromšči“ in prevozni parnik „Don“ v napovedanem času.

Vojni položaj v Mandžuriji.

O vojnem položaju poroča Reuterjev urad iz glavnega stana Kurekijevega. Obe sovražni armadi svojih postojank južno od Mukdena takorekoč nista nič izpremenili. Na mnogih krajih so nasipi tako blizu skupaj, da je pri Kurokijevi armadi lahko slišati govorjenje Rusov. Japonci pa le malo govore ter leže tiho in nepremično. Zgodi se, da se kak dan izstrelji nad 100 granat, ne da bi napravile kake škode. Le tupatam se slučajno zgodi, da ubije granata kakega neprevidneža. Polnega miru ni skoro nikdar; kajti vedno je slišati streljanje pehote ali topništva. Ruske baterije streljajo navadno od 12. ure pa do mraka. Pogosto prično streljati tudi o polnoči ter streljajo do jutra. Stotnije ali manjši oddelki delajo pogosto izpade, a boj je potem živahen. Obe armadi rabita v boju ročne granate. Rusi dobivajo potrebščine preko Sinmintina. To dovozno pot morajo imeti zavarovano. Japonci morajo pa ščititi svoja pota proti Jalu. Na presenečenje ni misliti. Dežela je namreč zelo odprta in zrak čist, polja so prazna in griči goli ter skalnati. Drevesa so le osamljena ter na redko raztresena. Na nebu je redkokedaj videti kak oblček; ponoči pa je nebo, ako ne sveti mesec, posejano z zvezdami. Temperatura se ne izpreminja hitro. Vojaki v prvih vrstah žive v podzemskih kočah, ki jih grejejo z leseno kurjavo. Ojama, Kodama in Fukušima žive v priprosti kitajski hišici. Podoben je tudi Kurokijev glavni stan. Tuji atašej žive primeroma luksurijozno v ruskem poslopju. Vojaki, ki stoje za prvo črto, žive v kitajskih hišah. Razmerje med Japonci in Kitajci je zelo prijateljsko. Japonci sekajo les, ki ga dobro plačajo, kakor so dobro plačani tudi kitajski delavci. Zato Kitajci jako radi pestrežejo Japoncem.

Za resnico.

Ker so razni listi pisali o slabem pre-skrbovanju mandžurske armade, je Kuropatkin ukazal intendanturi, naj pokaže časniki-karjem vse, česar žele, da se prepričajo o istini.

Ruski anarhisti.

V Ženevi se je shod anarhistov in socialnih demokratov izrekel proti vojski. — Okoli 100 ruskih dijakov je demonstriralo proti ruskemu konzulu Melnikovu.

Angleško poročilo o pohodu ruskih kazakov.

Iz Londona se poroča 17. t. mes.: Del ruskega oddelka, ki je prodril do Njučvana in Inkava, se je umaknil proti severu ter se nahajal 14. t. mes. pri Ertakau, severozahodno od Hantana. — Japonci sodijo, da je drugi del Rusov dosegel desni breg reke Ljač ter se tja umaknil. Japonci zanikavajo, da bi bili Rusi zaplenili živila in strelivo.

Steselj na poti domov.

Iz Londona poročajo 16. t. m., da je iz Daljnega došel v Nagasaki parnik „Kamakura Mam“, na katerem se je pripeljal Steselj s soprogo. V njegovem spremstvu je bilo 9 častnikov, dve dami in 6 otrok. Le višji pristaniški uradniki in močen policijski oddelek so bili navzoči pri izkrcanju, ker je bil čas, 3 popoldne, tajen. Steselj je imel uniformo in meč ter je dobro izgledal; vidi se, da si je že nekoliko opomogel. Družba se je takoj napotila v hišo Miss Michinaga Oyei.

Zadnje carjevo dnevno povelje na rusko armado in mornarico smatrajo v Peterburgu za znamenje, da je trdna carjeva volja, da se vojska nadaljuje z vso silo.

Pred novo bitko.

Iz Londona poročajo 16. t. m., da se dá iz zadnjih poročil od fronte sklepati, da poveljnika v Mandžuriji nameravata napraviti konec sedanji dolgi nedelavnosti. Pričakovati je torej boj v najkrajšem času.

V Tokiju so mnenja, da Rusi prodirajo na svojem desnem krilu ob desnem Hunhovem bregu. Delajo tudi utrdbe in strelske jarke pri Šufanpau in Šaliapau ob reki Hun. „Rusj“ je posnel po „Morningpost“ pismo inozemskega častnika, ki se nahaja pri mandžurijski armadi. „Obe armadi“, piše, „so zavzele tako močne pozicije, da bi vsako stranko ofenziva stala nekaj desetstisoč človeških življenj. Edino gibanje, ki bi lahko imelo uspeh, je obkoljenje. Zato pa nimajo ne Japonci, ne Rusi dovolj sumarične premoči. Po mojem mnenju je ruska armada za nekaj tisoč mož močnejša, ko japonska. V Mukdenu so že vse sibirске rezerve, 61 divizij, včevši cel 8. voj in celo divizijo donskih kazakov. Poleg tega pa dohajajo vedno nova ojačenja. Iz Rusije pride vojni kor v šestih tednih v Mandžurijo. Najnovejše povelje podeljuje generalu Miščenk

poveljstvo nad vso konjenico, ki je izpremenjena v veliko kombinirano divizijo. Generala Rennenkampf in Samsonov besta obdržala poveljstvo le nad manjšimi oddelki. Ko sem zapustil Mandžurijo, je imela ruska armada skupno 1087 topov. General Kuropatkin je dejal vojaškim atašejem, da lahko brez skrbi zapuste za 1 ali 2 meseca Mandžurijo, ne da bi kaj zamudili. Nekaj atašejev je v resnici odšlo. — Castnik meni, da je v ruski armadi najboljšo topništvo, toda tudi pehota in konjenica stojita na potrebni višini. Rusi so nedvomno hrabri, nič manj hrabri ko Japonci, toda po njegovem mnenju imajo premalo inicijative ter le izvršujejo točno dana navodila.

Med prednjimi stražami.

Kuropatkin poroča 15. t. m.: Dne 13. t. m. zjutraj so napadli naši prostovoljci sovražne predstraže, ki so bile močne skoro eno pehotno stotnijo, ter jih razkropili. Sovražnik je imel 12 mrtvih in 3 ranjene. Dvanajst so jih vjeli naši. Prostovoljci so zaplenili orožje in strelivo. Mi smo izgubili enega mrtvega in dva ranjena.

Kje je Roždestvenskij?

Roždestvenskij je svoje brodogje zadržal pri otoku S. Marija poleg severovzhodnega brega madagaskarskega. To je storil zato, da ne bi kršil francoske nevtralnosti. Korektnost Roždestvenskega gre tako daleč, da je tudi v Tamatavo, glavno pristanišče na Madagaskarju, priplul ne na vojni ladji, ampak v navadnem parniku.

Zaplenjen nizozemski parnik.

Japonska torpedovka je zaplenila blizu Cušime nizozemski parnik „Wilhelmina“, ki je plul iz Cardiffa v Vladivostok s premogom, ter ga odpeljala v Sašo. — V Kure delajo novo oklopno križarico prvega razreda.

Japonske izgube.

„Ruski Invalid“ piše, da si japonska poročila o lastnih izgubah zelo nasprotujejo. Tako trde uradna poročila, da je v bojih de Ljaojana padlo 12.000 Japoncev, pri Port Arturu 40.000, pri Ljaojanu 17.000 (angleški dopisniki poročajo tu o 30.000 do 40.000 padlih Japoncih), pri Šahu 16.000 mož. Obenem pa poroča japonsko časopisje, da se je samo v domačih zdraviliščih (t. j. izven Koreje in Mandžurije) nahajalo do konca oktobra 50.000 ranjenih in bolnih vojakov, med katerimi pa niso všeti ranjenci iz bitke pri Šahu. Casopisje priznava, da je od početka vojske do konca novembra bilo v japonskih vrstah mandžurijske in portarturske armade 43.000 mrtvih.

Vzroki ruskih porazov.

Po mnenju „Rusi“ so vzroki za poraze, ki jih je doživela ruska armada leta 1904., iskati v sledečih okoliščinah: V pomankljivi pripravi na vojsko na daljnem vzhodu, v desorganizaciji nadpoveljništva na bojišču v desetih mesecih, v nepravilnem delovanju za hrbtom armade, kar se tiče njene spopolnitve, v desorganizaciji generalnega štaba in v že znani delavnosti pomorskega urada.

Vhod Japoncev v Port Artur.

General Nogi je korakal v petek v Port Artur, nakar je nadziral čete. Nato so vojaki pred njim defilirali.

Reuterjev urad poroča iz Port Arturja, da so Japonci korakali v mesto 3 ure. Vojaska črta je bila dolga 3 angleške milje. Na ravnini severno od vasi Sujši se je vršila spominska slovesnost za padle Japonce, ki so ji prisostvovali oddelki cele vojske.

O spominski slovesnosti za padle Japonce pred Port Arturjem se poroča: Japonske čete so bile v paradni uniformi. Prvi je stopil k lesenemu altarju Nogi ter je opravil molitev za padle. Nato so prišli na vrsto častniki. Potem je sledilo popivanje. Vojaki so trikrat vzdignili Nogija na rame ter ga nosili po taboru, navdušeno mu klicaje „Banzaj!“

Vrednost baltičkega brodogja.

Nemški listi poročajo: Preskrbovanje baltičkega brodogja z živili, minami, zemljevidi, premogom je veljalo 30 milijonov mark. Do 15. jan. je brodogje porabilo 130.000 ton premoga. Če bi Rusija odpoklicala baltičko brodogje, bi jo to veljalo najmanj okoli 22.800.000 mark, če bi pa baltičko brodogje Japonci uničili, bi Rusija izgubila 258 milijonov mark. Ladje prostovoljnega brodogja in od Nemčije kupljeni parniki v ta račun niso všeti.

Velik uspeh ruskega posojila.

Berolin, 16. januarja. Vodstvo sindikata ruskega 4¹/₂% državnega posojila leta 1905. je — kakor se čuje — sklenilo, da je potrebno, da se napravi velika razlika v kvotah, ki se imajo doznačiti posameznim kategorijam podpisovalcev, predno objavi veliko število rezultata skupnega podpisovanja.

V prvi vrsti se bo oziralo na ona podpisovanja, ki so določena za trajno naganje, pa tudi pri teh se bo vsled velikega števila in visokosti predstojajočih objav moralo število zelo znižati. Spekulativni podpisovatelji dobijo volje le prav male do-

desk, kožuh s svitlimi gumbi, kučmo iz kože morskega psa in cel sod „vodke“.

Tako je potekalo leto za letom, prijateljta sta se postarala, a bila vedno dobra prijateljta in delila skrb in veselje. Nekega dne pa se je Sergej v svoji službi pregrel in ko je šel čez policijski most in mu je brila nasproti ledena burja, se je močno prehladil. In mesto da bi v nedeljo vzel v roke svoje gosli ali pripovedoval o svojem potovanju, ležal je v postelji in močno kašljal. Ivanova žena mu je kuhala grenki čaj in mu polagala gorke odeje na bolne prsi.

Ko pa je postajal Sergej od ure do ure vedno slabši, poslal je Ivan najstarejšega sina k zdravniku, ki mu je napisal zdravila za kašelj, prašek za mrzlico in popoln mir.

Ko je spremljal Ivan zdravnika po ozkih stopnicah, mu je ta namignil, da bode bolnik vsled svoje slabotne narave težko prebil hudo vnetje, zato naj bi ga izkušal mirno pregovoriti, da uredi svoje stvari.

(Konec prih.)

značene svote do najmanj 1/2 %. Pisma o pridelitvi se večinoma razpošljejo v torek zvečer po pošti.

Kuropatkin odpoklican?

Peterburg, 17. jan. V dvornih krogih se govori, da je Kuropatkin že dvakrat prosil carja, naj ga pokliče domov zaradi bolehnosti. — Zdi se, da mu hoče car ustreči.

Japonski polk se je uprl.

Dopisnik „Daily Mail“ v Port Arturju poroča, da je bil pri napadu neki polk na desnem krilu z velikimi izgubami odbit. Reševalni polk, ki je imel podpirati napad, se je pa do zadnjega moža branil, slediti povelju svojih častnikov ter, kakor prvi polk, poiskati si gotove smrti. Zaman je mahal poveljujoči major s sabljo ter izkušal hrabriti svoje čete. Slednjič se je padel major. — Šele čez nekaj časa so začeli vojaki prodirati. Neenergični napad pa se je ponesrečil. Cela armada je bila osumljena in konsternirana nad obnašanjem polka, ki se je moral vaditi za kazen cel teden za bojno črto in sicer marširati ter napadati po strmini s celo prtljago. Slednjič se je vršila slovesna sprava pred žrtvenikom, kjer so slavili mrtvega majorja ter proglasili sramoto polka. Ta polk je odšel sedaj v pomoč Ojami v Mandžurijo.

Japonsko brodovje pod morskih čolnov.

„Morning Post“ poroča iz Sangaja: Japonsko brodovje pod morskih čolnov je izgotovljeno.

Četrta ruska armada.

„Matin“ poroča iz Peterburga: V kratkem se sestavi četrta ruska armada za vojsko v Mandžuriji. Tako bo ruskih vojakov na bojišču pol milijona.

Pred državnozborskim zasedanjem.

Tekom tedna bo ministrski svet, v katerem bodo izdelali vladno izjavo Gautschevo v zbornici. Predsednik grof Vetter bo sklical načelnike strank v posvetovanje. Poizkušal bo izposlovati, da umaknejo stranke svoje nujne predloge. Namerava se v prvi vrsti obravnavati o točkah, ki so na dnevnem redu, in popoldne razpravljati o nujnih predlogih, kakor je to delal Chlumecky. Vsenemci nameravajo takoj začetkom zasedanja vložiti nov nujni predlog v zadevi „nastopa klerikalcev proti svobodnemu časopisu“ zaradi znanega članka, s katerim se je sramotila sv. evharistija. V poslaniških krogih se govori, da bo vlada predložila zbornici načrt o izpremembi obrtnega reda in najbrže tudi novi brambeni zakon. Tudi trgovinska pogodba z Nemčijo bo takoj predložena zbornici, ko se bosta sporazumeli naša država in Nemčija. Nadalje pride na vrsto nova pogodba z Lloydom in zakon o kartelih. S predlogo o ustanovitvi italijanskega vseučilišča v Roveredu se bo bavila zbornica po Veliki noči. Dne 23. t. m. bo skupno posvetovanje mladočeškega kluba z Jugoslavlani.

Posvetovanja pri Gautschu.

Tirolski namestnik pl. Schwartzenu je imel 17. t. m. daljši razgovor z baronom Gautschem o razmerah na Tirolskem, zlasti o premešitvi italijanske pravosodne fakultete iz Inomosta in pa o vprašanju, kako bi se omogočilo delovanje tirolskega dež. zbora. Nadalje se je baron Gautsch posvetoval s knezom Schönburgom in s poslanci pl. Parischem, dr. Ferjančičem in profesorjem Skedlom. Kakor poročajo nemški listi, se je baron Gautsch razgovarjal s Ferjančičem zlasti, kako sanirati razmere v kranjskem deželnem zboru z ozirom na obstrukcijo katoliško-narodnih poslancev.

Izprememba v Gautschovem ministrstvu.

„Politik“ poroča: Dne 17. t. m. je imel dr. Körber z baronom Gautschem daljši razgovor. Koj po razgovoru, ki je v političnih krogih vzbudil mnogo pozornosti, se je razširila govorica, da se bo prenosoval Gautschevo ministrstvo. Odstopila bosta baje naučni ministr Hartel in pa finančni ministr Kozel. Pravijo, da bo Hartlov naslednik Ivovski vseučiliški profesor dr. pl. Bobrznanski, finančni minister, pa podpredsednik nižjeavstrijske finančne direkcije dr. A. Spitzmüller. Potrjene te vesti še niso. Razširjene so pa tudi govorice, da namerava Gautsch izpremeniti svoje ministrstvo v parlamentarno, da bodo odstopili ministri-uradniki: Hartel, dr. Kozel in pa dr. Randa. Za ministre bodo imenovani poslanci. Za češkega ministra prideta po teh govoricah v poštev dr. Pacak in dr. Kramar.

Volitve na Ogrskem.

Agitacija je vedno bolj nasilna. Opozicija je v več krajih s silo preprečila nastop na shodih liberalnim kandidatom. V Maros

Vazarhelyju so mesarji in prekaževalci mesa sklenili, da ne bodo prodajali liberalcem mesa. V Budimpešti opozicija jako agitira za grofa Andrassyja. Zlasti agitirajo zanj gledališki igralci. V nyarad-szeredaerskem okrožju je veliko razburjenje. Ko se je peljal liberalni kandidat Docsa mimo poslopja sodniškega, je nekdo streljal nanj, a ni zadel poslanca, pač pa smrtno nevarno ranil nekega posestnika, ki je spremljal Docso. Prijeli so več oseb, a storica niso še dobili. V Dekesu so pa pristaši opozicije ustavili voz kandidata liberalne stranke dr. Daroczyja. V vozove njegovih spremljevalcev so metali kamenje. Trije liberalci so bili težko ranjeni. Orožniki so v Gödöllu prijeli socialno-demokratskega kandidata kmeta Puspokuja, ker je na nekem shodu hujskal na razredni boj. Sibinski izvrševalni odbor rumunske narodne stranke je izdal oklic, v katerem pozivlja Rumune, naj volijo samo rumunske kandidate. V okrajih, kjer so v manjšini, naj tudi postavijo svoje kandidate, oziroma naj podpirajo kandidate, ki niso Mažari. Tudi mnogo zatirani Slovaki so postavili svoje kandidate in sicer za sučanski okraj Pavla Mudrona, v trnovskem Martina Kollárja, v seničerskem Františka Veselovskega, v vrbovskem dr. J. Markoviča, v novomeškem dr. R. Markoviča, v doljno kolinskem Ivana Pirketa, v bobrovskem Františka Skytčaka, v kulinskem M. Hodžo, v stupavskem I. Boráka in v okraju Sv. Ivana dr. Jožefa Kubino.

Trgovinska pogodba z Nemčijo.

Berolin, 17. januarja. Pogajanja o trgovinski pogodbi bodo trajala še več dni. Podrobna posvetovanja delajo take težave, da posvetovanja ne bodo končana pred osmimi dnevi.

Beatifikacija Marka Križevčana.

Rim, 16. jan. Včeraj zjutraj se je vršila v cerkvi sv. Petra ceremonija proglašenja blaženim Marka Križevčana. Svečano so prisostvovali kardinali in prelati, pripadajoči kongregaciji obredov, kapitelj cerkve sv. Petra, hrvaški škofje Posilović, Drohobecy in Palunko ter hrvaška odposlanstva. Ob 3 in pol popoldne je prišel v cerkev sv. Petra papež počastit novega blaženega. Bilo je navzočih 21 kardinalov ter tudi avstroogrski poslanik. — Papež se je povrnil nazaj v Vatikan ob 4. uri 20 minut.

Zagreb, 16. jan. Papež je v soboto povodom beatifikacije Marka Križevčana sprejel hrvaške škofje. Nadškof dr. Posilović je imel nagovor, v katerem je naglašal tradicionalno spoštovanje in vdanost Hrvatov za sv. Stolicu. Papež je na to v svojem odgovoru rekel, da priznava zasluge Hrvatov ter jih je zagotovil svoje naklonjenosti in ljubezni; zlasti da ga veseli vdanostni dar hrvaške mladine. Hrvatje so govor sv. Očeta pozdravili z viharimi „Živio“-klici.

Nemiri in napadi na Ruskem.

V Kertiču je bil 17. t. m. napovedan političen banket. Policija je pa zapovedala, da morajo biti zaprte vse gostilne. A občinstvo je kljub prepovedi vdrlo v neko gostilno, kjer so bili nato politični govori. Po govori so udeleženci priredili poulično demonstracijo. Peli so „marseillaiso“ in klicali: živela politična svoboda. Izgredov ni bilo. V Smolensku je nekdo vrigel pred guvernerjevo palačo bombo, ki je povzročila mnogo škode. O storilcu ni nikakega sledu. Slavna gledališka igralka v Moskvi, Tara-seva, je dobila v obliki nedolžnega zavoja, ob pravoslavnem novem letu po pošti peklenski stroj. Ko so odprli zavoj, je stroj eksplodiral. Vse v sobi navzoče osebe so bile težko ranjene; igralci je bilo iztrgano eno oko.

Denunciantaška afeta na Francoskem.

Javno mnenje posebno obsoja generala Peignéja, poveljnika 3. voja, katerega kažejo objavljeni dokumenti v jako čudni luči. Izjavil je, da dokumenti, ki se njega tičejo, niso avtentični in da je on hotel v armadi doseči le „popolno nepristranost v političnem in verskem oziru“. A na novo objavljena pisma so ga postavila na laž. On je imel popolno inkvizicijo, po kateri je preganjal častnike, kateri so bili naznanjeni, da so jih videli v cerkvi. V pismih se general Peigné sklicuje na informacije, ki jih dobiva od „izvrstnih sobratov prostozidarjev“.

Combove stališče sta omajali zlasti dve stvari. Nastal je prepir med njim in med predsednikom Loubetom zaradi častne legije, katera disciplinarno postopa proti denunciantom med svojimi člani. Combes zahteva, da se denuncianti ne zasledujejo, Loubet pa ni njegovega mnenja. Potem pa so tudi pristaši Combovi že siti terorizma Jaurésovega.

Combes pred padcem.

Pariz, 17. januarja. Comba je večeraj pozvalo več radikalnih poslancev, ako bo odstopil, naj priredi v večjih mestih, kakor v Lyonu, Limogeau in Bordeauxu shode, na katerih naj nastopi za svoja načela in zlasti za ločitev cerkve od države. Combes je obljubil, da bo v navedenih mestih priredil shode.

Pariz, 17. januarja. Danes dopoldne je prečital Combes v seji ministrskega sveta prošnjo za odstop skupnega ministrstva, ki se jutri predloži predsedniku Loubetu. V popoldanski zbornični seji bo zahtevalo ministrstvo, naj prekine svoja posvetovanja, ker se jih ministrstvo ne bo udeležilo.

Pariz, 17. januarja. V zbornični seji je naznanil poljedelski minister Mougeot, da želi vlada, naj se odgodi proračunska razprava. Zbornica je sklenila, naj predsednik določi prihodnjo sejo.

Štajerske novice.

š „Celjsko pevsko društvo“ priredi v nedeljo, dne 22. jan. t. l. v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Celju burko s petjem v štirih dejanjih: „Rezer-vistova svatba“.

š Influenca je v Mariboru in okolici zelo huda. V Mariboru je samo v pretečenem tednu po izjavah zdravnikov ležala blizu 5000 ljudi bolnih na tej bolezn. Tudi v mariborski okolici imajo skoraj v vsaki hiši bolnika.

š V Jarenini je umrla 80 let stara mati županova Magdalena Gornig. Pokopali so jo v torek. Bila je blaga ženska. Njena hiša je daleč naokoli znana. To je tudi priča velik pogreb.

š „Kmečko bralno društvo“ v Jarenini ima v nedeljo, dne 22. t. m. po večernicah svoj občni zbor. Društvo je bilo v l. 1904. zelo delavno. Imelo je šest veselice in 15 poučnih shodov in predavanj. Igrale so se tri igre in dvakrat smo imeli srečolov. Dohodkov je bilo 305 K 60 v, stroškov pa 294 K 63 v.

š Nemška pieteta. V eni najlepših grobnic na pokopališču pri Sv. Lenu (Gradeč) je do nedavno počivalo truplo tajnega svetnika, podmaršala barona Tillerja, ki je bil kurator vojnega muzeja, predsednik družbe orožarne, imetnik 6. top. polka itd. Baron Tiller je umrl l. 1896 na Dunaju. Njegova grobnica je vredna 24000 K. Pred nekaterimi dnevi so truplo podmaršala povsem tiho izkopali ter ga zakopali v novaden grob, ki se ne loči po nobenem vidnem znaku od drugih grobov. Neki sorodnik pokojnega barona Tillerja je namreč odstopil grobnico nekemu gostilničarju v Ausseeju, da je na ta način poravnal dolg za pijačo. — Takšna je moralna moč viteškega naroda nemškega! Niti v grobu ne dajo miru svojim pokojnikom.

š Iz Kapele pri Radgoni. Podpisani si šteje v svojo dolžnost, izreči tem potom slav odboru „Slov. Matice“ v Ljubljani dostojno zahvalo za brezplačno podelitev toliko lepih knjig za tukajšnje učiteljsko knjižnico. — K Pertl, nadučitelj.

š Od Sv. Bolfenka pri Središču. Tukaj smo letošnje leto začeli zelo nesrečno. Zakaj prvi in drugi mrliči je preminol nepreviden. Prvi je vsled starosti umrl naglo, drugega pa je zadela kap.

š Nesreča. Dne 9. t. m. je Jožef Kerencič, kmet v Jastrebcih, s svojima dvema sinoma Jožefom in Cirilom v šumi sekal drva. Ko so vkup nosili stebila, se je Cirilu zadela noga za kupinje in je padel tako nesrečno, da si je na zmržnjeni zemlji predril glavo z ene strani, na drugo stran glave pa mu je padlo stebilo tako, da mu je čelo zlomilo in so se mu pretresli možgani. Zakopali smo ga dne 15. t. m. Vsi znanci zelo žalujemo za pokojnim, ki je bil 16 let star in zelo priden fant. To hišo obžalujemo tudi, ker je pred enim letom bil tam ogenj in uničil vsa poslopja.

š Izgubljen denar. Pri Sv. Bolfenku je nekdo 2. t. m. izgubil čez 85 K gotovine. Pred nekaterimi dnevi je tuk. trgovcu Golobu nek zlikovec ukradel ponoči v stanovanju čez 200 K drobiža. Na sumu je neki fant, ki je pred letom ukradel tuk. župniku cepljanega trsja za 100 kron vrednosti. Fant je že v preiskovalnem zaporu.

š C. kr. okrajno glavarstvo v Celju v službi proti slovenskemu jeziku. Minoli teden so prišli na vse občine cel kupi samonemških tiskovin z nalogom, naj se do 20. jan. izpolnjene vrnejo glavarstvu. Ker si naroča te tiskovine iz dvorne in državne tiskarne, je neovrgljivo res, da hoče glavarstvo z njimi naš jezik prezirati, nas žaliti in škodovati nam na naših jezikovnih pravicah. V državni tiskarni imajo namreč vse tiskovine tudi v slovenskem jeziku v zalogi, a ker si jih glavarstvo ne naroči, ne pridejo do nas, temveč leže nerabljene v zalogi. Samonemške tiskovine se naj vračajo, odkoder so prišle ter se naj na dopisu naznani, da jih ni mo-

goče izpolniti, ker prezirajo slovenski jezik in ne ustrezajo v jezikovnem oziru zakonovi določbi. Zahtevajte slovenskih tiskovin!

š Vlak obtičal v snegu. Dne 15. t. m. je pri Unzmarktu na Gor. Stajerskem obtičal vlak v snegu. Sele čez dve uri je mogel voziti dalje.

š Obsojen je bil pred porotniki v Ljubnem radi posilstva na 13 mesecev težke ječe tovarniški delavec Andrej Kaste-liz Radovljice.

Koroške novice.

k Novo pevsko društvo „Slavček“ se bo ustanovilo prihodnjo nedeljo v Skofljah ob Vrbskem jezeru. Navdušenje za to društvo je veliko.

k Podružnica sv. Cirila in Metoda za Celovec in okolico bo imela prihodnjo sredo dne 25. t. m. po daljšem odmoru zopet svoj občni zbor v gostilni pri Lavzniku.

k Celovski slovenski klub je nabral v preteklem letu lepo svoto 180 K, katere so se razdelile: „Družbi sv. Cirila in Metoda“ v Ljubljani namesto venca na krsto za umrli prof. J. Wang-om 30 K, šentjakovski šoli v Rožu 100 K, dijaškim podpornim društvom v Gradcu, Dunaju in Pragi po 15 K.

k Novo slovensko delavsko društvo se snuje v Podlublju pri Borovijah. Prihodnjo nedeljo se bodo pretresovala in odobrila društvena pravila.

k Porotne obravnave v Celovcu se prično 21. februarja.

k V koroški trgovski in obrt. zbornici je bil izvoljen za predsednika Maks vitez Burger, za podpredsednika Franc X. Wirth.

Dnevne novice.

Upravništvo „Domoljuba“ naznanja tem potom, da naj naročniki, zlasti tisti, ki prejemaajo pod enim zavitkom po več izvodov, z reklamacijo nekaj dni potrpe, ako ne prejmo takoj svojega lista, oziroma pravega števila izvodov. Vsled ogromnega dela v ekspedicijski ni mogoče takoj vsem ustreči. Ako dobi kdo pri prvih treh številkah kaj več izvodov, kakor jih je naročil, naj jih le mirno obdrži in kakor sam hoče porabi. — Za pridobivanje novih naročnikov je še vedno čas; s prvo številko se lahko vsem postrežemo. Somišljeniki, razširjajte „Domoljuba“, ki je med ljudstvom najboljši jez zoper povodenj slabega časopisja!

„Društvenega koledarčka“ je še nekaj izvodov v zalogi; dobiva se po 1 K komad in se naroča pod naslovom: L. Molnikar, stolni vikar v Ljubljani.

Kuropatkin v ofenzivi. Tudi pri nas na Kranjskem imamo drznega vojskovodjo, ki hoče prodirati z vihrajočimi zastavami v vrste sovražnikov. To je „Tovarišev“ šefredakter, Engelbert Gangl. Z dnevnim poveljem od 13. prosinca 1905 je svetu to novico oznanil, če se prav spominjamo že v deseti. „Lansko leto“, tako piše idrijski Kuropatkin „z novim letom smo stopili v ofenzivo.“ (In mi smo to strašno novico šele letos ob novem letu izvedeli!) „Norca se je delal iz nas klerikalizem“ (čujtel!) Naš boj na divje Amonite jim je temeljito zamašil usta... a naši lanskí Amoniti so bili le priprava za boj (drzne figure!) Večkrat bo naše bojevanje dolgočasno in duhomorno (dolgočasne boje raje koj opustite); večkrat smešno in ironično (tisto pa že), resno in žalostno (konec bo skoraj gotovo žalosten). Tak boj ne more škodovati, marveč mnogo koristiti; ne more biti premagan, ampak postati mora prej ali slej zmagovalec. (Boj — premagan — zmagovalec. Dobro povedano.) Poslali smo sovražniku parlamentarje, ki niso opravili ničesar, kar smo že naprej slutili. Užaljeni so se vrnili z odgovorom: To je vse skupaj preneumno! — Da, preneumno vse skupaj g. Gangl. Podpišemo z obema rokama.

Petindvajsetletno delovanje nemškega „Schulvereina“. Vodstvo nemškega „Schulvereina“ razpošilja oklice za praznovanje društvene 25letnice, ki bo dne 13. maja. V tem oklicu se navaja, da je društvo tekom 25 let izdalo za pomnčevanje nad deset milijonov kron. Slovenci naj na „Schulvereinovo“ vabilo odgovore na to s tem, da pomneže

svoje doneske za „Družbo sv. Cirila in Metoda“!

— **Napad na tiskarja.** V Gorici je v nedeljo zvečer prišel tiskar Al. Marolt iz gostilne. Na ulici ga napadejo štirje vo-jaki. Krvav je pribežal nazaj v gostilno, na-padalci so pa ušli.

— **Vegov životopis,** katerega je v nemščini izborni sestavil stotnik g. Fri-dolin Kavčič, izide že v tretjem na-tisku. Naučno ministrstvo je priporočilo, naj ta životopis kupijo vse srednje šolske knjiž-nice. 100 izvodov kupi centralna zaloga šol-skih knjig ter jih razdeli knjižnicam dr-žavnih učiteljskih in okrajnim učiteljskim knjižnicam.

— **S peči padel v vrelo vodo.** V Gradcu pri Ljutji je padel s peči v vrelo vodo petletni Jožef v n i k a r. Opečen je tako, da bo skoro gotovo umrl.

— **Nesreča.** Iz Pleterjev pri Šent Jerneju se nam poroča: V soboto dopoldne je prišel točit vino v Drčo blizu samostana g. župnika šentjernejskega hlapca. „Srečno so natočili, a zelo nesrečno vozili. Ravno za poslopjem tik mlina je mali klanček, sedaj seveda leden. Tu se utrga pri uzdi veriga, radi česar konja nista mogla zadrže-vati voza. Ta je priletel v kanton s tako silo, da je krasna 300 gld. vredna kobila padla čez jarek na travnik. Hlapec je od-lelet raz voz tako nesrečno, da so ga ljudje dvignili nezvestnega iz luže njegove krvi. Ubogi revež leži že tretji dan v bolnici usmiljenih bratov nezvesten. Voz leži raz-bit na travniku, devet veder vina je popila ledena zemlja, lepa kobila pa stoji v ple-terskem hlevu na treh nogah. Poklicani večak se je izrazil, da bo debela živalica najbrže mo ala v mesnico za salame.

— **Iz Št. Vida pri Vipavi** se nam poroča: Kako težko se zd. g. sp. žu-panu in njegovim privržencem prepustiti gospodarstvo občine nove voljenemu odboru, spričuje dejstvo, da so liberalni odborniki tudi še p o t r e t j i v o l i t v i vložili pri-tožbo, četudi so prepričani, da se jim ustreči ne more. Mislijo si: Čas pridobljen, vse pri-dobljeno, nekaj tednov bomo še gospoda-rihi! Ta njih napor prav jasno izpričuje tudi naslednji dogodek: Že stara navada tukaj je bila, in občinski odbor ji je tudi v zdaj še veljavni dobi pritrdil, da ima občinske do-klade pri c. kr. davkariji prejemati vselej le občinski blagajnik. Ta pa ima tudi dolž-nost plačati občinske davke in druge stroš-ke. To je blagajnik tudi letos izvrševal, in že do decembra vse stroške poravnal. Pre-jeti je imel na dokladih od c. kr. davkarije še 1004 K 68 vin. in je dne 7. dec. 1904 predložil potrebno pobotnico. C. kr. davka-rija odštela je denar, in slučajno navzoči gospod oče župan ga zahteval, češ: Jaz sem župan, jaz imam pravico denar prejeti, dasi je blagajnik ugovarjal. Zagotovil je župan, da denar precej donese v občin. blagajno, kar lahko izpričuje c. kr. davkarija v Vi-pavi. Ker so pa gospod oče župan vedeli, da so vsaj davki občinski za l. 1904. vsi poravnani — za druge stroške, ki bi se mo-rali pokriti s to svoto, se pa oni ne marajo pečati — pozabili so na svojo obljubo, iz-ročiti ta denar občin. blagajniku, na kojega isti že mesec dni čaka in čaka. Neki hudo-mušnež je pa mnenja, da je ta svota go-spodu očetu županu najbrže kot nalašč prav prišla za mesečni ljubljanski semenj, 9. de-cembra, kamor so se gospod oče župan drugi dan peljali, kjer imajo kot mesar naj-večje vipavske občine navado kupovati za svojo mesnico pitane vole. Sicer je c. kr. okr. glavarstvo v Postojni gospoda očeta župana opozorilo, naj skrbri, da bodo občin-ski računi in proračuni gotovo vsaj do 15. decembra 1904 izgotovljeni. Tudi blagajnik je župana na ta ukaz opozoril, naj povelju do časa ustreže, pa oboje bilo je zaman, de-nar je še vedno v njegovih rokah. Kako da bi se dalo povelju c. kr. okraj. glavarstva ustreči, ne da bi občin. blagajna imela od davkarije prejeto svoto, naj ugame modra glava gospoda očeta župana, mi navadni pre-prosti občani tega ne moremo, pač pa po teh dejstvih nekoliko slutimo, zakaj da go-spod oče župan še zdaj odlašajo sklicati ob-činsko sejo za sklepanje o občinskih obra-čunih. Ko bi bilo to postopanje našega go-spada očeta župana c. kr. okraj. glavarstvu znano, bi ga bilo isto najbrže še nekoliko občutljivejše potipalo, kakor ga je že nekaj-krat poprej moralo. Mogoče pa je tudi, da bi ga kot edino takega župana, ki v eni dobi že peto leto „zgledno“ županuje največji vipavski občini, prav tople pipo-ročilo novemu ministrstvu v „zasluženo od-likovanje“. Mi pa v novem letu kličemo: Slava našemu liberalnemu gospodu očetu županu, ki bo kmalo praznoval petletnico svojega županovanja!

— **Sin proti materi.** Franc Černe 20 let stari tovarniški delavec iz Zgornjih Pirnič, se je dne 10. t. m. pri večerji sprl s svojo materjo Heleno. Ker Černe ni hotel molčati, mu je vrgla mati žlico močnika v obraz. — To je sina tako razkačilo, da je zgrabil mater za kito, jo tolkel s pestjo po glavi in vlačil po sobi, naposled jo je pa še

butal ob zid, držeč jo neprestano za lase. Mati je pri tem zadobila dve neznatni praski, vendar pa toži, da jo od tistih boli ne-prestano glava. Ker je France Černe svojo mater že opetovano pretepaval, ga je ona ovadila oblasti. — Černe se bo moral vsled svojega surovega ravnanja z lastno materjo zagovarjati pred sodiščem.

— **Tatvina.** Bivši posestnik Peter Tavčar, je služil nazadnje kot hlapec pri strojarju Ivanu Tomšiču na Vrhniki. Dne 21. decembra 1904. mu je Tomšič naročil naj pelje v Ljubljano k nekemu trgovcu 40 solžih svinjskih kož. Tavčar je pa 2 koži izmaknil in samolastno prodal. Skupljeni znesek 15 K 20 v je zase obdržal. Ko je gospodar zaznal za Tavčarjevo nezvestobo, ga je odpustil iz službe. Tavčar je nato ne-znano kam pobegnil.

— **Novi izobraževalni dru-štvi.** Iz Dola pod Ljubljano se nam piše: „Pretečno nedeljo se je vršil pri nas občni ustanovni zbor k. s. izobraževalnega dru-štva. Občirna društvena soba je bila polna zborovalcev. G. Smolnikar je v lepem go-voru poljudno razložil velik pomen takega društva za sedanje čase. Koj na shodu je pristopilo 68 mož in mladeničev, med temi ustanovnikov 11, katerim se gotovo v krat-kem pridružio še drugi. Izvoljeni odbor se je sestavljal sledeče: Predsednik Jože Kle-menčič, podpredsednik Ivan Verbaj, tajnik Rihard Smolej, tajnikov namestnik Franc Kuhar, blagajnik Matija Kosem, blagajnikov namestnik Alojz Johan, knjižničar Matija Jeran, pregledovalca računov sta Jože Ku-har in Jože Simenec. — Dne 15. t. m. so imeli v Staremtrgu pri Ložu ustanovni shod k. s. izobraževalnega društva. Shod je bil dobro obiskan, in novo društvo se lahko nadeja mnogih članov.

— **Mrtva v vodi.** Ko so se ne-davno v Selcih otroci vračali iz šole domu, našli so v tamošnjem potoku 83 let staro Marijo Tavčar mrtvo na obrazu ležati. Po-leg nje sta bila dva lonca, s katerima je najbrže prišla po vodo. Skoraj gotovo je po nesreči padla v vodo.

— **Umrla je** v Gradcu vdova c. kr. sanitetnega svetnika gospa L u c i j a M a l l y roj. K r i š t o f.

— **Konference deželnih od-borov.** Istrski dež. odbor predlaga, naj se vrše skupne konference dež. odborov o skupnih interesov.

— **Stavbeni razpis.** C. kr. želez-niško stavbeno ravnateljstvo na Dunaju na-znanja trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da se bo oddalo delo za preloži-tev delne proge Vipavske želez-nice med St. Petrom in Prva-čino. To delo obstoji iz podtalne stavbe, nasipanja, nadtalnega stavbenega dela, vrh-talne stavbe, železniške ograje, dobave in prel. žitve železniških znakov, kakor tudi dobave mejniov. Natančnejši pogoji, cene, ponudbeni vzorci i. dr. se dobe pri c. kr. železniškem stavbenem ravnateljstvu na Du-naju, VI. Gumpendorferstrasse 10 in pri c. kr. železniškem stavbenem vodstvu v Trstu, Piazza nuova 2. Ponudbe je do najkasneje 9. februarja 1905. do 12. ure opoldne pri vložnem zapisniku gori navedenega ravnateljstva na Dunaju vložiti.

— **Hrvaške novice.** Proti ma ž a r i z a c i j i Iz okraja Visovitica bo predložena hrvaškemu saboru peticijska, naj sabor izposluje pri vladi, da se nepostavne mažarske privatne šole v tem okraju zapro. — H r v a š k i s a b o r nadaljuje razpravo o proračunu. Včeraj je zahteval poslanec H a r a m b a š i č, naj vlada razpusti sabor, da bo imel nared pri novih volitvah priliko pokazati svojo voljo. — P r o r a č u n mesta Zagreba znaša: skupne po-treščine 3 098 088 K, pokrivanja 3 005 730 K. V proračunu je točka 60 000 K za zgradbo tržnice, za sokolsko slavnost v Zagrebu 2000 K, za kongres jugo-slovanskih zdravnikov 1000 K, za ustanovitev ljudskih knjiž-nic 5000 K. — M r t v e g a ž u p n i k a s o i z k o p a l i. Cigani v Harkanovcih v Slavoniji so izkopali truplo župnika Ulako-viča, ki je umrl vsled raka, da iz trupla napravijo svoja „zdravila“.

— **V predoru ponesrečil.** Fr. Budija iz Lutomer, zavrtač v predoru na Hrušici, je ponesrečil, ko so vozove pre-mikali. Truplo, ki je bilo sključeno z glavo med kolesi, so našli na najožjem kraju predora, kjer stoji naprava za dovajanje zraka. Delavci so morali dvigniti voz, da so dobili ponesrečenca. Kdo je povzročil nesrečo, ni znano.

— **Pretep zaradi meje.** Po-sestnice mož Nace Vozl in posestnik Nace Suštar sta se pred hišo slednjega v Št. Lambretu skregala, kateri da je prvi naredil plot. Tekom prepira je Vozl udaril Suš-sterja po levi strani prs in ko se mu je umikal in udarce prestregel z levo roko, dobil je udarc, vsled česar mu je bila zlom-ljena kost. Sodišče je Vozla obsodilo na 6 mesecev ječe.

— **Za starološko dekanijo** bode shod sedalita s s. C. J. dne

26. t. m. v Š k o f j i L o k i ob pol 11. uri dopoldne.

— **V Rim** pojde poseben vlak z Du-naja dne 24. svečana. Cena za prvi razred 488 kron, za drugi 410 kron in tretji raz-red 325 kron. S tem je plačana tudi hrana med vožnjo. Vlak ostane en dan v Padovi, pet dni v Rimu, na povratku en dan v Flo-renci in dva dni v Benetkah. Oglasila spre-jemajo V. Oppenberger, mestni svetovalec na Dunaju, II, Kleine Spertgasse 1a, A. Gradl, Dunaj. I, Operngasse 10, in pisarna T. Cook, I, Stephansplatz 2.

— **Volkuljo** so ustrelili in volka obstrelili v sneperskem gozdu graščinski lovci. Sledili so letos v tamošnjih gozdih že več volkov, ki prihajajo s Hrvaškega.

— **V Velešovem** popravljajo cer-kev. Popravljali so že jeseni, sedaj pa vozijo dolge smreke, da bodo strehe zve-zali. Teža strehe hoče odriniti zidovje, kar bi porušilo lepo cerkev in škoda bi bila velika. Krasne stare oltarne slike je dal g. župnik fotografirati.

— **Obešen in rešen.** Obesil se je 12. t. m. Janez Borštner iz Cerkelj Pipel se je kar na kljuko vrat, toda ženske so zagnale vrišč, sosede so prišli gledat in so ga odrezali.

— **Sreča v nesreči.** Č. g. Jurij Drnovšek, župnik v poklju, ki zdaj biva v Zalogu pri Cerkljah, je šel 13. t. m. po ozki brvi čez potok v vasi in padel v potok. Ker je svet močvirjen, je bil v veliki ne-varnosti. K sreči so ljudje še v pravem času zapazili nesrečo; prijeli jih je moralo več, da so potegnili gospoda iz vode.

— **Doneske invalidskih usta-nov postojnske jame in Fran Metelkove** za leto 1904, vsaka v znesku 75 K 60 h, je po ustanovili dne 11. marca 1905, t. j. na tisti dan, ko sta Njiju Veli-čanstvi cesar in cesarica I. 1857. posetila postojnsko jamo, razdeliti vojakom, ki so v Najvišji službi onemogli, pa niso nastanjeni v nobeni invalidski hiši. Pravico do usta-nove postojnske jame imajo v Postojni ro-jeni, pravico do Frančiška Metelka ustanove pa v Mokronogu rojeni, in kadar teh ni, na Kranjskem sploh rojeni invalidi. Prošnje za podelitev dohodkov iz obeh ustanov, kate-rim ima biti pridejan rojstni list, dokazilo o prebiti avstrijski vojaški službi, o invali-diteti in o premoženjskih in dohodninskih dohodninskih razmerah je vložiti po poli-tičnih okrajnih oblastvih do 1. febru-erja 1905. l pri deželni vladi

— **Umrl je** č. gospod Kristijan Stibilij, kurat v Branici, star 34 let.

— **Obdelani kamni popokali vsled mraza.** Kakor poročajo iz Sol-kana, je tam prav mnogo kamnov, ki so bili obdelani v Nabrežini ter namenjeni za novi železniški most čez Sočo pri Solkanu, vsled letošnjega hudega mraza popokalo.

— **Slovenske novice iz Ame-rike.** Iz Conemaugh, Pa., se poroča, da je prišlo dne 26. m. m. med tamošnjimi ro-jaki do obligatnega božičnega pretepa v prostorih Alojzija Stoparja. Ko so rojaki postali nekoliko pijani, pričeli so rabiti nože, tako da je bilo več ranjenih. Dva od-bornika društva sv. Alojzija sta poizkušala miriti, toda pri tem sta še ona dva skupila batine. Najbolj je pri tem ranjen rojak P a j k, kateri je ranjen z nožem na roki. Tudi rojaka A n t o n a M e h l e t a so s kolmi do nezvesti pretepli in kdo ve, kaj bi se še pripetilo, ako bi drugi rojaki ne preprečili nadaljnega pretepa. — Iz Joliet, III, se poroča, da je tamkaj povozil vlak Chicago, Lake Shore-železnice rojaka J a k o b a S i m o n i č a, doma iz Vinodola na Dolenjskem. Pokojnik je bil star 50 let in ostavlja v Jolietu soprogo in troje sinov. — Istotam je ponesrečil rojak F r a n P a p e ž. Pri razstreljevanju nekega kanala pri-letel mu je namreč velik kamen v pleče in mu je zdrobil. Sedaj je v bolnišnici.

— **Sedemdesetletnico** praznuje danes češki urednik, beletrist, kritik in poli-tik Ferd. S c h u l z. Pod njegovim ured-ništvom se je posebno razširila „Zlata Praha“, a piše mnogo tudi v druge liste.

— **Tovarno za led** je začel gra-diti v Lovrani stavbenik Magnolo. Ta to-varna bo stala 400.000 K in bo izdelala na dan 4 vagone ledu za Lovrano in Opatijo.

— **Namestitev poštne ura-da pri D. M. v Polju.** Poštno ravnateljstvo v Trstu je z dopisom z dne 6. jan. t. l. naznanilo tukajšnjemu županstvu, da je z odlokom z dne 14. maja 1904. št. 16.398 c. kr. trgovsko ministrstvo dovolilo nastanitev poštne urada pri D. M. v Polju, z dvakratno vozno zvezo z Ljubljano. Poštni sel pa bo nadalje r a z n a š a l p i s m a p o o k o l i c i. Tako se je torej ustreglo pereči potrebi v našem kraju. — Merodajni krogi so pač spoznali, da je Polje pravo središče in edin pripraven kraj za poštni urad v okolici. Prihodnost bo še tembolj pokazala, kako po krivici so poklicani in nepoklicani ljudje delali proti tej koristni premestitvi poštne urada k D. M. v Polju.

Ljubljanske novice.

lj **Senzacijonelná pravda** se bo vršila pojutrišnjem pri ljubljanskem so-dišču. Govorilo se bo o manipulacijah tr-govca I v a n a J e b a č i n a s k a v o „Dru-žbe sv. Cirila in Metoda“. V vseobčem in-teresu je, da pride več luči v to temno za-devo, o kateri že dalje časa vse mesto go-vori. Nejasnost ni nikjer tako škodljiva, kot v rečeh, kjer je udeležena občanorodna ko-rist. O razpravi bomo seveda poročali.

lj **Obolel** je deželni odbornik dr. S c h a f f e r.

lj **Občinski svet ljubljanski** je imel včeraj popoldne sejo. Gosp. župan Hribar se spominja smrti gg. Frančiška Trtnika, ki je bil od leta 1885. do 1887. član občinskega sveta, in pa najstarejšega člana gasilnega društva, Finza. V znak so-žalja so vstali občinski svetniki. Župa predlaga, naj se izpremeni sklep občinskega sveta glede odstopa sveta H. Kornovega v s v r h o r e g u l a c i j e S l o m š k o v i h u l i c i n R e s l j e v e c e s t e t e r p r e d l a g a, naj se odstopi svet brezpogojno tako, da ne bo treba gospodu Kornu, oziroma njegovim pravnim naslednikom povrniti ka-dar bode parcelirali svet, 259 50 K občini za napravo ograje. Gospod župan dalje na-znanja, da si je ogledal zgornji del P o l j a n s k e c e s t e o b k m e t i j s k i š o l i, kjer naj bi se po želji gosp. Pre-doviča odkopal jarek. Ureditev tega dela ceste bi bila ako draga, ker bi se moral kupiti svet od kranjske kmetijske družbe in bi se tudi morali napraviti kanali. Gospod Predovič pravi, da bi to ne bilo drago, ker bi se moral zasipati samo jarek. Predlaga, naj se jarek zasuje. Gospod Velkavrh je proti predlogu gospoda Predoviča, ki pri glasovanju ni dobil potrebne večine. — Po glasovanju naznanil g. župan, da bo ma-gistrat ob priliki sam storil vse potrebno za ureditev Poljanske ceste. Podžupan g. dr. vitez Bleiweis naznanja, da je prote-stanška cerkvena občina vložila priziv proti svoječasnemu sklepu občinskega sveta, n a j s e p r o t e s t a n š k o p o k o p a l i š č e p r e m e s t i. Deželna vlada je ugodila pri-zivu protestanške cerkvene občine. Prote-stanško pokopališče je obširno dovolj, da se bo lahko še 40 let ondi pokopavalo. Pokopališče je primerno veliko, hiše so do-volj oddaljene od pokopališča in raztresene. Župan končno predlaga, naj se odlok c. kr. deželne vlade vzame na znanje. Občinski svetnik dr. Kušar pravi, da je „Slovenec“ prinesel notice, v katerih je bilo citati o nakupu ljubljanskega Gradu po sa-lez i j a n c i h. Salezijancem ni dovolj, da so kupili Rakovnik, da beračijo za svoje po njegovem mnenju čisto nepotrebne za-vode, ker smo tudi brez njih prej izhajali, od hiše do hiše, marveč hočejo stegniti svoje roke tudi na Grad. Naravnost lahko trdim, pravi g. dr. Kušar, da je ta vest ljubljansko liberalno občinstvo, bodisi nemško ali slovensko, razburila izvemši one kroge, ki se zbirajo okrog „Slovenca“, ki bi pač radi videli, da salezijanci kupijo Grad ter tako pripomorejo, da postane Ljubljana „črna“. Vpraša gosp. župana, če mu je kaj znano o tem in če so se storili kakor koraki, da si ohrani občina za mesto važen Grad. Župan naznanja, da ima prvo ponudbo za nakup Gradu občina. Če sprejme občina pogoje, ki jih glede nakupa Grada stavlja erar, lahko kupi Grad, ki je za mesto ve-like važnosti. Kesali bi se, ako bi zamudili to priliko, ker je Grad za mesto take važnosti kakor Podturnska grajščina. G. župan se je informiral v finančnem ministrstvu na Du-naju osebno, pod kakimi pogoji bi erar pre-dal mestni občini Grad. Naznanilo se mu je da za 60.000 kron in pa da občina zgradi domobransko municijsko skladišče na svoje stroške. Občina bi erarju plačala odkupnino v 6 letnih obrokih po 10.000 kron. Municij-sko skladišče, obsežno 120 m², katero bi morala zgraditi občina za deželno brambo, bi stalo pribl. 8000 kron. Mestna občina bi bila lahko dobila Grad za ugodnejšo ceno, ako bi se ne bili jeli pogajati zanj salezi-janci. V eni prihodnjih sej bo žup. n stavil občinskemu svetu podrobne predloge o na-kupu Gradu. V t a j n i s e j i so razpravljali o disciplinarni zadevi g. policijskega svetnika P o d g o r š k a, a sklepalo se bode v tej zadevi v eni prihodnjih sej. V dveh slučajih je bil izrek za g. Podgorška neugoden.

lj **Nasvet ljubljanskim sodo-vičarjem.** Prejeli smo naslednji nasvet: Sodavičarski obrt se je na Kranjskem v zadnjih letih jako razširil. Vseh izdeloval-cev sodavice je sedaj na Kranjskem 45, v Ljubljani 8. Ker se proizvaja čez potrebo, nastala je konkurenca. Pred dobrimi tremi leti so sodovičarji ustanovili deželno zadru-go po vzorcu nižje avstrijske. A kaj pomagajo pravila zborovanja in sklepi, ako se ne iz-vršujejo. Samovoljnost nekaterih onemogoči uspešno delovanje. Vrednost inventarja za-druge je znašala do 400.000 kron, a danes znaša morda k večjemu 140.000 kron. Ali bi se te razmere ne izboljšale, ko bi usta-novili skupno delniško tovarno sodavice za Ljubljano? Tako bi določili stalne cene in

mogoča bi bila kontrola steklenic itd. To je nasvet, o katerem naj bi se resno razmišljalo med zainteresirani.

Ij Koncert gojencev „Glasbene Matice“ bo v nedeljo, dne 22. januarja ob polu osmih zvečer v veliki dvorani „Narodnega doma.“ Javne produkcije gojencev, ki so se do sedaj vršile koncem leta, vršile se bodo letos tekom šolskega leta in prva produkcija bo v nedeljo. Imenuje pa se koncert, ker so vse točke na koncertni višini in ker je tudi muzikalna izobrazba gojencev, ki bodo nastopili, že toliko, da njih nastop zasluži to ime. Nastopilo bode sedem gojencev, trije bodo svirali na klavir, dva na violino, dve gospici pa bosta peli štiri solistovske točke in en dvospev. Podroben program sledi.

Ij O trgovskem plesu. Nadvojvoda Jožef Ferdinand se je pismeno prijavil, da pride oficijelno na trgovski ples, kateri se vrši kakor znano v soboto 21. t. m. Vrše se velike priprave za sprejem.

Ij Novo operacijsko dvorano v dež. bolnišnici so blagoslovili predvečerašnjim.

Ij „Advokat“ Loboda umrl. V Kanfanaru v Istri je umrl znani zakoniti „advokat“ ljubljanski Marko Loboda.

Ij Najdenih je bilo v Čudnovi prodajalnici v Prešernovi ulici 20 K. Kdor jih je izgubil, naj se ondi oglasi.

Ij Slovensko gledališče. Jutri gostuje gospod Andrija Fijan, ravnatelj dež. gledališča v Zagrebu v Shakespearovi žaloigri „Hamlet, kraljevič danski.“ — V soboto predstava.

Ij Nesreča na cesti. Na sv. Petra cesti je včeraj zvečer padel 65 let stari umirovljeni železniški uslužbenec Andrej Zajec iz Spodnje Siške tako nesrečno, da se je hudo poškodoval. Pospeljali so ga z rešilnim vozom v dež. bolnišnico.

Ij V mednarodni panorami bodo razstavljeni od 20. do 26. t. mes. naravni posnetki z rusko-japonskega bojišča, poset Port Arturja in potovanje po Koreji.

Ij Društvena godba priredi jutri zvečer v hotelu „Lloyd“ društven koncert za člane. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za člane prosta, za nečlane 40 vin.

Ij Izgubljene in najdene reči. Izgubila je Terezija Erbežnik srebrno žensko uro z verižico. Franc Pock, gostilničar na Brezovici, je izgubil zaboj z različnimi stvarmi v vrednosti 11 K. Otilija Tehnikar pa je izgubila črno denarnico, v kateri je bil bankovec za 10 kron in okoli 4 krone drobiža.

Ij Našla je Marija Rajc žensko uro z verižico.

Ij Uzmoviči v mestu. Zadnje tri dni preteklega tedna je bilo v Mauserjevi hiši v Bethovnovih ulicah med prodajo več reči pokradenih. Eno žensko so zasačili, ko ji je na stopnicah padel ukraden svečnik izpod rute. — Na kolodvoru krađe dolgo prsteži premog.

Ij Aretirali so v Zgornji Šiški konjskega hlapca pri stotniku g. pl. Nadherniju, Aleksandra Scherz, doma s Stajerskega, kateri je pokradel svojemu gospodarju več obleke. Tudi hišniku Jožefu Kroparju je ukradel škornje.

Ij Lažniki „Slov. Naroda“ so iz samoumora tobačne delavke Suhadobnik hoteli napraviti celo afero. Mi smo celo stvar pojasnili, kakor je resnična. „Narod“ pa piše, da se se „Slovenčevi farji“ tresli, da dobi policija Suhadobnikovo v roke in se potem pri sodnji pojasni, da je bila ta ženska zaupna oseba različnih duhovnikov in drugih klerikalnih korifej. V teh besedah je tem večja podlost, ker je ravno nasprotno dognano; o tem, da bi bila Suhadobnikova zaupna oseba zgoraj imenovani oseb, policija nič ne ve, in bi to, če bi bilo res, tudi v „Narodovem“ uredništvu vedeli ter proti dotičnim osebam izbrlevali. Vsa „Narodova“ pisava je velika liberalna nesramnost, ravno taka, kakor trditev, da smo mi v tobačni tovarni hujskali delavstvo in da so se „klerikalci“ potem kar poskrili, ko se je bilo treba zavzeti za žrtve, da so bili različni uslužbenci odpušteni, a da mi tega še omenili nismo, da delavstvo sploh nič dosegle ni itd. Resnica je, da je delavstvo hujskalo le „Narod“ s svojimi lažmi, da smo o dotičnih razmerah pisali na prošnjo delavcev, da smo se odločno potegnili za delavske pravice ter deloma tudi dosegli uspehov. — Odpušteni delavci, radi katerih je nastala vsa takratna afeta in o kateri smo obširno pisali, so bili sprejeti nazaj, in dognalo se je, da se tako ne sme več postopati z delavstvom. Odpušteni tudi niso bili radi kake naše „hujskarije“, ker do tedaj o tem še nič pisali nismo. V glavni točki je bil torej popoln uspeh, poleg tega se je doseglo tudi nekoliko zboljšanja plače, gotovo pa je, da bo tobačno delavstvo s složnim svojim nastopom doseglo še nadaljnjih uspehov, a pri tem se bo seve ogibalo takih prijateljev kakršnih je bil delavstvu „Slov. Narod“, ki je v najhujših

dneh pisal proti delavstvu in kakršna je bila delavstvu vedno tudi socialna demokracija, ki je vedno le gledala, kje bi vzela delavstvu kaj denarja, sicer je pa po zaupniku „Slov. Naroda“ pisarju Kocmurju po tem listu trosila lažnjive vesti o delavstvu in o tobačni tovarni. Iz tega vira prihajajo tudi sedaj vse laži v „Narod“, katerega socialni demokratje izrabljajo, da bi dobili kaj članov za svoje novo društvo. Sodrugi Findeisen, ki nesi tu zvonec, in ki je bil vsled predolgi prstov odstavljen od vodstva podpornega društva tob. delavcev in delavk, misli, da bo vendar vjel kaj tako naivnih delavcev in delavk, da bi takim ljudem zaupali svoj denar. Kder je izmed naših kaj deloval za tobačno delavstvo je to storil rad in zastonj, naši poslanci so požrtvovalno nastopali in dosegli več, nego more doseči kak agitator z Dunaja, ki delavcem trde prislužene kračarje same odnaša. Zadnjič so imeli soc. demokratje shod, na katerem so prav krepko pljuvali proti „Slovencu“. Naj bi raje pljuvali pred takimi svojimi voditelji, kakor je Findeisen, katerega imajo tudi na Jesenicah še v dragem spominu. Če ne bo miru, bomo govorili še marsikaj družega in najodločnejše nastopili proti soc. demokratiški predrznosti. Delavstvu tobačne tovarne pa priporočamo, naj bo tudi nadalje složno v svoji dosednji lepi organizaciji, ter naj soc. demokratskim usiljivcem, ki iščejo le sebe, z vso odločnostjo pokaže vrata, njihovih surovosti naj se pa nikar ne boji, ampak naj jih dostojno, a krepko zavrača.

Ij Sneg naletava po Ljubljani. Padlo ga je že prec. j. Mraza je 7-8 stopinj C.

Razne stvari. Najnovejše.

Španski kralj se bo podal dne 1. maja na potovanje. Obišče Pariz, Berlin, Kiel, Angleško, Amsterdam in Bruselj. — Strašna nesreča. Iz Kristianije poročajo: Pri Nalsdalu se je udrlo skalovje na obrežju jezera v vodo. Valovi so se dvignili 20 čevljev visoko ter potegnili seboj v obližju stoeče hiše. 59 oseb je utonilo.

Književnost in umetnost.

*** Spremljevanje k „Ljudski pesmarici“.** Ta knjiga se dobi samo vezana. Po bukvarnah stane 4 K, s poštnino 30 v. več. Da se čimprej razširi in tako doseže namen „Ljudske pesmarice“, ki je našla soglasno odobravanje in je doslej lepo priporočena od petih škofijskih ordinarijatov, se daje spremljevanje tudi za znižano ceno 3 K 20 v. Pravico do znižane cene imajo pevavodje, ki poučujejo v petju šolsko mladino. Če so v kakem društvu ali pri kaki cerkvi enako vredni eziri, naj o potrebi sodi dotični predstojnik sam, preje vpraševati ali prositi ni treba: pošlje naj se le naročnina 3 K 20 v. in poštnina 30 v. na adresu dr. Gregorij Pečjak, gimnazijski katehet v Ljubljani. O d s l e j se bo knjiga pošiljala le plačnikom; to je tudi za naročnike najlažje in najceneje. „Ljudske pesmarice“ (izdaje za pevce) še ceneje dajati, kakor je bilo naznanjeno ni mogoče. Naročila za znižano ceno se bodo sprejemala le do Velike noči.

Stavka ob Ruhri.

Essen, 17. jan. Višji rudarski urad v Dortmundu je pozval brzojavno delavske zaupnike, naj danes popoldne predložijo ministrski komisiji svoje pritožbe.

Berolin, 17. jan. Danes opoldne je stavkalo ob Ruhri 125.000 rudarjev v 187 rudnikih. O splošni stavki ni govora, ker stavka le polovico delavstva.

Essen, 17. jan. Več tovarov je moralo prenehati z delom, ker je zmanjkalo premoga. 5000 delavcev je zato brez kruha.

Berolin, 17. jan. Iz Essena poročajo: Vojaški polki v Mühlheimu in Düsseldorfu so pripravljani, da odrinejo v kraje, kjer je stavka. V Dortmundu je prenehala z delom tovarna Menden; 1100 delavcev je brez posla.

Dux, 17. jan. Sem so došli agentje rudnikov ob Ruhri. Nagovarjali so rudarje, naj v rudnikih ob Ruhri prevzamejo delo. Obljubili so jim prosto vožnjo in višjo plačo. Strokovna društva so pozvala delavce, naj odklonijo ponudbe.

Draždani, 17. jan. Tudi med premogarji na Saksonskem vre. Socialno demokratske zveze poizkušajo preprečiti stavko z ozirom na razmere na Saksonskem.

Telefonska in brzojavna poročila.

Tokio, 18. januarja. Japonci so dovršili preiskovanje ruskih ladij v Port Arturju. Ladje „Sebastopol“, „Pobjeda“, „Retvizan“ so izgnane, upati pa je, da bodo popravili ladje: „Peresvjat“, „Poltava“ in „Bajan“.

Nagasaki, 18. januarja. Predvečerašnjim je odplul odšel parnik „Australija“, na katerem se je odpeljal Steselj v Evropo v družbi svoje soproge in 565 Rusov, med katerimi je 245 častnikov, zasebnikov in žena.

Berolin, 18. jan. Kuropatkin ima v Mandžuriji okolu 50.000 več vojakov nego Japonci.

Pariz, 18. jan. Ruski član hulske komisije odločno trdi, da so bile ondi dve japonski torpedovki, kar bodo potrdile tudi priče. — Angleški član pa to odločno zaničava in bo izkušal dokazati neistinitost te trditve.

Šangaj, 18. januarja. Oni ruski morinar „Askolda“, ki je ubil Kitajca, je bil včerej od ruskega sodišča obsojen na degradacijo in štiriletno ječo.

London, 18. januarja. Iz Peterburga brzojavljajo, da se sedaj ne more govoriti o miru, dokler ga ne predlaga Japonska. O kakem posredovanju je še manj govora. Rusija se bode borila, dokler ena država ne bo popolnoma obnemogla.

Peterburg, 18. januarja. Listi poročajo, da je neki kitajski dvorni zvezdogled prerokoval kitajski cesarici — da bo vojska trajala 33 let. (!)

Dunaj, 18. jan. Vest, da se bo rekonstruiralo ministrstvo in da bodo nekateri sedanjí ministri odstopili, se uradno demantira.

Dunaj, 18. januarja. Ravnatelj umet. obrtne šole Mirbach je prosil za umirovljenje.

Dunaj, 18. januarja. Znani industrijski podjetnik vitez Leon je umrl.

Trst, 18. jan. Ubil se je Janez Rebek iz Opčine, ko je padel s skale na cesti v Miramar.

Praga, 18. jan. Mladočeški drž. poslanec Sehnal je umrl.

Genova, 18. januarja. Včeraj so se vršile tu občinske volitve. Katoličani, združeni s konstitucionalci, so si priborili popolne zmage.

Belgrad, 18. januarja. Vrhovno vojno sodišče je zvišalo kapitanu Nikoliću, ki je bil zaradi razžaljenja veličanstva obsojen na 2 leti ječe, kazni na 10 let ječe.

Peterburg, 18. januarja. Stavko v Putilovih tovarnah v Peterburgu je povzročilo, ker je podjetje odpustilo več delavcev. Delavci zahtevajo: Svobodo za zborovanja in časopise, svobodo govora in pa novo ureditev tovarniškega reda. Delavci so sklenili na shodu, da bodo nastopili z orožjem, če ne bode njihovim zahtevam ugodeno v treh dneh.

Belgrad, 18. jan. Nastopila je ministrska kriza, ker se finančni minister brani ustrezati vedno naraščajočim zahtevam vojne ministra, katerega podpira kralj.

Berolin, 18. jan. V ruhrski pokrajini stavka sedaj 150.000 rudarjev. Mir se dosedaj ni kalil. Poizkus dobiti v Moravski Ostrovici stavkolomilce se je pone, srečil.

Peterburg, 18. jan. Ministrski svet je izdelal načrt za reformo zemstev in občin.

London, 18. jan. „Daily News“ poroča, da bo razpuščena v kratkem času angleška zbornica. Voditelji strank že sedaj pripravljajo vse za prihodnje volitve.

Pariz, 18. jan. Vedno bolj je gotovo, da bo Rouvier prevzel sestavo novega ministrstva. Najprej bo izdal splošno amnestijo za politične kaznjence.

Tržna poročila

od dne 17. januarja 1905.

B u d i m p e š t a . Pšenica za april 1954 do 1956; rž za april 1536 do 1538; oves za april 1403 do 1404; koruza za maj 1482 do 1484.

Pšenica: ponudbe srednje; povpraševanje vzdržano. Ugodneje, ob odpretu mirno, a ob sklepu vzdržano. Prodaja 12.000 met. stot. Druga žita nespremenjeno. Vreme: zmrzlo.

Meteorološko poročilo.

Višina n. morjem 306,2 m, srednji zračni tlak 736,0 mm

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
17	9. zveč.	736,1	-8,0	sl. svzh.	sneg	
18	7. zjut.	733,8	-7,8	brezvetr.	obl.	4,9
	2. pop.	733,0	-6,2	sl. szah.	sneg	

Srednja včerašnja temp. -10,9°, norm. -2,5°.

Dunajska borza

dne 17. prosinca.

Skupna 4% konv. renta, maj-nov.	100 25
Skupna 4% konv. renta, jan.-julij	100 25
Skupna 4 1/2% pap. renta, feb.-avg.	100 50
Skupna 4 1/2% sreb. renta, april-okt.	100 45
Avstrijska zlata renta	119 50
Avstrijska kronska renta 4%	100 30
Avstrijska invest. renta 3 1/2%	91 80
Ogrska zlata renta 4%	118 75
Ogrska kronska renta 4%	98 80
Ogrska invest. renta 3 1/2%	89 95
Delnice avstro-ogrsk. banke	16 31
Kreditne delnice	681 25
London vista	240 17 1/2
Nemški drž. bankovci za 100 mark	118 45
20 mark	23 50
20 frankov	19 11 1/2
Italijanski bankovci	95 50
Cekini	11 31

Marjeta Porenta javlja v svojem in v imenu svoje hčere Marije, omožene Robavs, kakor tudi v imenu ostalih sorodnikov, vsem prijateljem in znancem vest o skrajno žalostni smrti njenega iskreno ljubljenega, nepozabnega soproga, odnosno najboljšega očeta, tasta, brata, svaka in strica, gospoda

Gregorja Porenta

klobučarja, posestnika in načelnika gasilnega društva,

ki je po kratki, jako težki bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, danes, dne 18. jan., ob 1/2 7. uri zjutraj, v 70. letu svoje dobe, blaženo v Gospodu zaspal.

Truplo draga pokojnika se bode v četrtek, dne 19. jan. ob 4. uri pop. v hiši žalosti svečano blagoslovilo in potem na okoliškem pokopališču položilo k zadnjemu počitku.

Sv. maše zadušnice se bodo služile v dekanjski cerkvi.

Šmarfno pri Litlji, 18. jan. 1905.

Išče se harmonij,

ki je še rabljiv. Kdor ga želi prodati, naj se oglasi pri upravn. ništvu.

107 3-1

Izjava.

Naznanjam, da sem prostovoljno odložil načelstvo gospodarskega odseka, odborništvo hranilnice in posojilnice v Kranjski gori, odborništvo kmetijskega društva v Podkorenem in zastopništvo „Vzajemne zavarovalnice“, da občinstvo ne bode več hodilo k meni popraševati v teh zadevah.

Alojzij Peterman,
posestnik v Kranjski gori št. 18.

Mednarodna panorama.

Ljubljana, Pogačarjev trg. 104

V četrtek, dne 19. januarja 1905.

Zadnji razstavni dan.

Krasno potovanje po Ameriki in Kaliforniji.

Sprejmeta se eden ali dva učenca

za kleparski obrt.

Pojasnila daje tovarna za pohištvno orodje v gradu „Smerek“ pri Višnjigori.

100 2-1

Ljudska pesmarica

za nabožno eno- in dvoglasno
petje v cerkvi, šoli in doma

je izšla in obsega na 200 straneh do
80 najbolj priljubljenih pesmi, kratke
mašne molitve in trojne litanijske.

Cena:

mehko vezana 60 vin., lično v platno
z rdečo obrezo 1 K, šagrin-platno z
zlatno obrezo 1 K 40 vin. — Po pošti
10 vin. več.

Izšlo je tudi „Spremljevanje k
ljudski pesmarici“. Dobi se samo
vezano in stane 4 K. — Po pošti 30 v. več.

Naroča se v prodajalni „Katoliškega
tiskovnega društva“ v LJUBLJANI.

„Ljudska pesmarica“ naj bi našla pot
v vsako krepstno družbo, v vsako
družino!

„Ljudska pesmarica“ je odobrena in
priporočena od petih knezoškofjskih
ordinarijato.

Pozor gostilničarji

na Kranjskem, Južno Štajerskem, Koroškem, Primorskem, Gorl-
škem, Trstu in okolici.

Reklamno podjetje V. K. NUČIČ v Ljubljani

Dunajska cesta šte. 11

izda v kratkem

vademekum za trgovske potnike,
kolesarje in hribolazce.

V tem kašipotu bodo popisana vsa pota, njih stanje, daljavo ter bode na-
vedena priporočena gostilna.

Gostilničarji vseh krajev gori navedenih dežel naj pošljejo svoje natančne
naslove do konca januarja 1905.

Priobčitev njih imena v knjigi ne velja nič, pač pa se obvežejo kupiti kašipot,
da ga imajo v svoji gostilni na razpolago gostom.

Knjiga bode veljala samo 2 kroni.

Vsaka priporočena gostilna dobi brezplačno tudi tablo z napisom: Tukaj
je p. n. gostom na razpolago kašipot po slovenskih deželah za trg. po-
tnike, kolesarje in hribolazce.

Naročila na knjigo in naslove gostilničarjev sprejema

reklamno podjetje V. K. NUČIČ

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 11.

54 3-3

Vsak dan sveže

pustne krofe

Slaščičarna

Jak. Zalaznik

Stari trg 21. Mestni trg 6.

Sv. Petra cesta 27.

33 5

Odlikovan

z zlato medaljo

na razstavi v Parizu l 1904

Dragotin Puc

tapefnik in preprogar
Dunajska cesta št. 18,

zvršuje vsa tapetniška in dekoracijska dela
er ima v zalogi vse v to stroko spadajoče
predmete lastnega izdelka, 884 36

kakor tudi pohištva prve kranjske mizarke
zadruga v št. Vidu nad Ljubljano.

Odlikovan

z zlato kolajno in
časno diplomu
v Parizu.

479 88

ANTON PRESKER

krojač v Ljubljani,
Sv. Petra cesta št. 18

se priporoča preč. duhovšč. i
v izdelovanje vsakovrstne

duhovniške obleke

iz trpežnega in solidnega blaga
po nizkih cenah.

Opozorja na velike svoje
zalogo

== Izgotovljene obleke

posebno na havelke v naj
večji izbiri po najnižjih cenah

abavatelj uniform avstrijskega društva železniških uradnikov

1122 100-58

Zahtevajte

brezplačno in franko
moj ilustrovani cenik z več
ko 600 podobami

ur, zlatega in sre-
brnega blaga
in godbenih reči

Hanns Konrad

tovarna za ure in lovna trgovina

Most št. 955, Češko

gld. 250.

Prava smet. sht. remontir-ura s sidro,
vsem kosovf patent v trpeknem futralu
iz jelenovega usnja s eleg. verižico in sil-
ka in privezkom, komad

Kovačnica

s potrebno kovaško opravo in prijetnim
stanovanjem se da pod zelo ugodnimi po-
goji spretnemu oženjenemu kovaču, kateri
ima koncesijo za kovaški obrt takoj ali
pa po dogovoru 69 6-4

☐☐☐ v najem. ☐☐☐

Ponudbe sprejema **Karol Lenče**, po-
sestnik in vin. trgovec na Laverici p. Ljublj.

Javna dražba.

Okoli 600 smrek in hoj v Rakovcu
in v Slemenih se bode 76 3-2

prodalo

29. januarja 1905 na Vrhniki.

Natančneje pri gospodu **Karolu Jelov-
šku** na Vrhniki, ali v Ljubljani Poljanska
cesta št. 3. l. nadstropje.

Najmanjša žepna „demantna“ izdaja brevirja v štirih zvezkih oblike 480
s proprijem za ljubljansko škofijo:

Breviarium Romanum

Mechlinae 1904.

Z rdečim in črnim tiskom.

Velikost vezanega zvezka 12 x 7 cm

Debelost s proprijem vred 18 mm.

Teža " " 150 gr.

Cena s proprijem vred:

štirje zvezki vezani v šagrin, z vpogljivimi platnicami in zlato obrezo

K 31-68.

Prireditve brevirja v taki mali obliki in vendar z jako ugodnim
tiskom vzbujajo obče začudenje. — Dobi se tudi brez proprija za ceno,
K 28-32; proprij sam za sé pa velja K 3-36.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

2048

Stanje vlog 30. nov. 1904:
čez 10 milijonov kron.

Preje: Gradišče št. 1,
sedaj: Kongresni trg
št. 2, l. nadstr.

Denarni promet 30. nov.
l. 1904: čez 42 milj. kron.

Najboljša in najsigurnejša prilika za štedenje!

Ljudska posojilnica

sprejema hranilne vloge vsak delav-
nik od 8. ure zjutraj do 1. ure po-
poldan ter jih obrestuje po

4½%

brez kakega odbitka, tako, da
sprejme vložnik od vsacih vložnih
100 K čistih 4 K 50 h na leto.

Stanje vlog 30. novem. 1904: K 10,586.128-74. Denarni promet do 30. nov. 1904: 42,500.883-08.

Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje kaj prekinilo.

Za nalaganje po pošti so poštnohranilnične položnice na razpolago.

V Ljubljani, dne 1. januarja 1904.

Dr. Ivan Susteršič,
predsednik.

Josip Siška, knezoškofjski kancelar,
podpredsednik.

1-14

2047 13

Odborniki:

Anton Belce,

Josip Jarc,
veleposesnik v Medvodah.

posesnik, podjetnik in trgovec v št. Vidu nad Ljubljano.

Dr. Andrej Karlin,
stolni kanonik v Ljubljani.

Karol Kauschegg,
veleposesnik v Ljubljani.

Matija Kolar,
župnik pri D. M. v Polju.

Ivan Kregar,
svet. trg. in obrt. zb. v Ljubljani.

Francišek Leskovic,
zasebnik in blag. lj. pos.

Karol Pollak,
tovarn. in pos. v Ljubljani.

Greg. Slibar,
župnik na Rudniku.

Dr. Aleš Ušeničnik,
profesor bogoslovja v Ljubljani.

Vsak dan sveže

pustne krofe

Slaščičarna

Jak. Zalaznik

Stari trg 21. Mestni trg 6.

Sv. Petra cesta 27.

33 5

Istrska vina

lastnega pridelka,

== nova, ==

muškateljce, belo, rdeče in te-
ran. Specijaliteta: belo vino za sveté
maše.

Dobiva se edino-le pri pridelovalcu in
lastniku vinogradov Antonu Ferlan di
Giorgio, Rovinj Istra. 2053 20-12

Mlad organist

cecilijanec, ki je zmožen prevzet
vodstvo v posojilnici, tajništvo pri ob-
čini, poduk na glasovirju, v petju, je
tenorist, želi službe v kakem boljšem
kraju ali mestu; zmožen voditi večje
pevske zборе ali društva. 53 3-3

Naslov pove iz prijaznosti „Slovenec“.

Franc Stupica,

Ljubljana, Marije Terezije cesta 1.

v Ančnikovi hiši poleg Figovca.

Priporoča slamoreznice, mlatinice, čistil-
nice, gepeljne, preše za grozdje in sadje,
pluge in brane najboljšega izdelka ter samokol-
nice. Dalje: Sesalke za vožo in gnojnice, pe-
cinkane, asfaltirane in svinčene oevi za napeljav-
vode, razne tehtnice z uteži, štedilnike vseh
vrst, kuhinjsko opravo, nagrobne križe, na-
kovača, privijake, žage, kotle za klajo in
žganje.

Portland in Roman-cement, železniške
šine in traverze, poljski mavci.

Mizarsko, tesarsko in ključavničarsko
orodje ter vse druge v železno stroko spade-
joče predmete.

Velika zaloga vedno svežega špe-
676 52-39 cerijskega blaga.

Pijte

Klauerjev

„Triglav“

najzdravejši vseh likerjev.

5441 50-128

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za izgube pri zrebanju najmanj-
šega dobitka. — Promese za vsako zrebanje.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarična delniška družba

„MERCUR“

l., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strebelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih
stvarih, potem o kurznih vrednostih vseh špekulacijskih
vrednostnih papirjev in vestni nasveti za doseg kolikor
je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih
glavnio. 18 150-8

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ignacij Zitnik.

Tisk „Katoliške tiskarne“ v Ljubljani.